

The Bible Standard

(தமிழ் வெளியீடு)

“உமரு வெளிச்சத்தையும், உமரு சுத்தியத்தையும் அனுப்பியிருஞ்சும்.

அவைகள் என்னை நடத்தும்.” சங்க 43:3

“LIFT UP A STANDARD FOR THE PEOPLE”

Isaiah 62:10

Translated from

BS#936

May-June 2023

பொருளடக்கம்

- ◊ கிறிஸ்தவ குணல்சண்டதை மேம்
யுத்தும் இறுதியான மெரு
சவ்ட்டுதல்கள் 2
- ◊ அவன் கொஞ்சம்
கொஞ்சமாக இறைலடைகிறான் 12
- ◊ உன்னை ஓங்கீகரிக்கப்பட்டவனாக
நிறுத்தும்படி கற்றுக்கொள் 15
- ◊ வேதாகமம் பேசுகிறது 18

கிறிஸ்தவ சுலபமாத்தை மேற்படுத்தும்

இறுதியான மருகூட்டுதல்கள்

Finishing Touches of Christian Character

“கடைசியாக, சகோதரரே, உண்மையுள்ளவைகளைவைகளோ, ஒழுக்கமுள்ளவைகளோ, நீதியுள்ளவைகளோ, கற்புயுள்ளவைகளோ, அன்புயுள்ளவைகளோ எவ்வளவாக, நற்கீர்த்தியுள்ளவைகளோ, புண்ணியம் எதுவோ, புழு எதுவோ அவைகளையே சிந்தத்துக் கொண்டிருப்பதோ.” – மெப்பிர் 4:8.

“கிறிஸ்தவர்கள்” என்ற பெயர் முதன் முதலில் அந்தியோகியாவில் கார்த்தருடைய சீஷர்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. யூத மதம் முதன்மையாக இருந்த எந்த இடத்திலும் அத்தகையப் பெயர் யூதர்களால் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட வில்லை. ஏனெனில் ‘கிறிஸ்து’ என்ற கிரேக்க வார்த்தையானது ‘மேசியா’ என்ற எபிரேய வார்த்தைக்கு சமமானதாகும். இயேசுவே மேசியா அல்லது அவரைப் பின்பற்றுகிற வர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் அல்லது மேசியாவைப் பின்பற்றுவோர் என்ற வார்த்தையைத் தெரிவிப் புதில் யூதர்கள் எப்போதுமே கடைசியாக இருப்பார்கள்.

கிறிஸ்தவர்கள் முதன்முதலில் அந்தியோகியாவில் இந்த பெயரை தங்களுக்கு கூடிக் கொண்டதாக நாம் வாசிக்க வில்லை. மற்றவர்களால் முதன் முதலில் கிறிஸ்தவர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர் “அந்தியோகியாவில் இருந்த வர்கள், கிறிஸ்துவின் சீஷர்களை Jesuits - ‘இயேசுவைச் சேர்ந்தோர்’ என்று அழைத்திருந்தால் மனிதனை மட்டுமே பின்பற்றுகிறவர்கள் என்பதாயிருந்திருக்கும். அவர்கள், நாங்கள் “இயேசுவை பின்பற்றுகிறவர்கள் என்றல்லாமல், கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிறவர்கள்” என்று சொன்ன போது எவ்வளவு ஆழமாக போனார்கள் என்பது அவர்களுக்கு தெரியாது. ஆதலின் அது மனுஷராகிய இயேசு என்றல் லாமல் மாறாக, இயேசு கிறிஸ்து என்ற அந்த மனுஷரும் அவருடைய உத்தியோக நிலையும் உடனினைந்து கிறிஸ்தவ சபையின் மையத்தையும் பினைப்பையும் உருவாக்குகிறது.

பொதுவான உலக மனுக்குலமானது மிகவும் குறைவாகவே சிந்திக்கிறது. மேலும் அது சிந்திப்பது, ஏற்குறைய முறைமையற்ற வழிகளின் ஊடாக, தவறான அடிப்படைகள் அல்லது உத்தேசத்தின் மீது கட்டமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும், மனித நலனைப் பொறுத்த வரையில் பிரபஞ்சத்தின் வேறு எந்த சக்திக்கும் இல்லாத ஒரு சக்தி சிந்தனைக்கு இருக்கிறது என்பதை அனைவரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். தங்களின் சொந்த மகிழ்ச்சியும் நல்வாழ்வும் எந்த அளவுக்கு சரியான சிந்தனையை சார்ந்திருக்கிறது என்பதையும், - வாழ்க்கையின் முக்கியமான பிரச்சனைகளில் முழு சமுதாயங்களும், நாடுகளும் தங்களின் சரியான



“அவன் இருதயத்தின் நினைவு எப்படியோ, எப்படியோ அவன் இருக்கிறான்.” - நீதி. 23:7.

மற்றும் தவறான சிந்தனையின் மூலமாக தங்களின் மகிழ்ச்சிக்கோ அல்லது துயரத்திற்கோ எந்த அளவில் காரணமாயிருக்கிறது என்பதையும், இது எந்த அளவுக்கு உண்மை என்பதையும் ஒரு வேளை சிலரே உணர்ந்து கொள்கிறார்கள். வார்த்தைகள், சிந்தனைகள், செயல்கள் மற்றும் இந்த வரிசையில் பெயரிடப்பட்டு உள்ளவைகளில் வார்த்தையானது உலகத்தில் ஒரு சக்தியாக இருக்கிறது என்றாலும் அவைகள் சிந்தனைகளை எழுப்பி செயல்களுக்கு வழிநடத்தும் விகிதாச்சாரத்தின் அளவில் உள்ளது. “அவன் இருதயத்தின் நினைவு எப்படியோ, அப்படியோ அவன் இருக்கிறான்” (நீதி 23:7) என்று ஞானி சொன்னது உண்மையாயிருக்கிறது. அவனுடைய சிந்தனைகள் நீதியாக இருந்தால், அவனுடைய பேச்சும் செயலும் நீதியாயிருக்கும். அவனுடைய சிந்தனைகள் சுயநலமானதாகவும், இழிவானதாகவும் இருந்தால், அவனுடைய வார்த்தைகள் வஞ்சகமானதாகவும், அவனுடைய நடத்தைகள் நேர்மையற்றாகவும் இருக்கும்.

சிந்தனையின் இந்த சக்தி கணிசமான அளவில் அங்கீரிக்கப்பட்டிருப்பதால் தான் அது எல்லா பக்கங்களிலும் ஈர்க்கப்படுகிறது. ஆசிரியர் இதனால் ஈர்க்கப்படுகிறார். சொற்பொழிவாளர் இதனால் ஈர்க்கப்படுகிறார். அரசியல்வாதி இதனால் ஈர்க்கப்படுகிறார். பணம் கடன் கொடுப்பவர் இதனால் ஈர்க்கப்படுகிறார். சமூகவியலாளர் இதனால் ஈர்க்கப்படுகிறார். ஒவ்வொரு தேசத்திலும், ஒவ்வொரு மொழியிலும் வெளியிடப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான துண்டு பிரசரங்கள், புத்தகங்கள், செய்தித் தாள்கள் மற்றும் பத்திரிக்கைகள் என அனைத்துமே சிந்தனையை ஈர்க்கின்றன. உண்மையாகவே சிந்தனையானது உலகம் முழுவதையும் அதன் ஒவ்வொரு துறையிலும் நகர்த்திக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பெரிய கீழந்திரம் என்று சொல்லலாம். அதிலிருக்கும் சிக்கல் என்னவெனில், சிலர் மட்டுமே தர்க்கர்தீயான மற்றும் பகுத்துணரும் மனம் உடையவர்களாய் இருக்கிறார்கள். வீழ்ச்சியானது மனித குடும்பத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பி னரையும் பாதித்துள்ளதால் நம்முடைய பகுத்தறியும் தீர்ண்களை சீர்க்குலைத்திருக்கிறது. வஞ்சகர்களும்,

COURTESY BY :

THE BIBLE STANDARD - (ISSN: 1556-8555) Publisher, the Laymen's Home Missionary Movement-Bible Standard Ministries, 1156 St. Matthews Road, Chester Springs, PA, 19425-2700, U.S.A. Editor, Leon Snyder. Periodicals Postage paid at Kutztown, PA. Postmaster: Send address corrections to The Bible Standard, 1156 St. Matthews Road, Chester Springs, PA, 19425-2700; Rates: One year's subscription - \$ 12.00 (6 issues); single issues-\$2.50 each. Web Site: www.biblestandard.com

பேச்சுத்திறனுடையவர்களும், சுயநலவாதிகளும் மனுக்குலத்தின் பலவீனமான மன்றிலையை அடிக்கடி தங்களுக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்தி, தந்திரங்களினால் ஏராற்றுவதோடு, சரியான சிந்தனையையும், பகுத்தறிவையும் தடுக்கவும், தெளிவற்றதாக்கவும் செய்கிறார்கள். அதன் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் உள்ள சுயநலத்தின் பெரும் சக்தி மற்றும் சுமைக்கு எதிராகவும், அதைப்போலவே சாத்தானுடைய தந்திரங்களுக்கு எதிராகவும் மனுக்குலம் போராடுகிறது. பொதுவாகவே, மனுக்குலம் தவறாக வழிநடத்தப்பட்டு எளிதில் வஞ்சிக்கப்பட்டிருப்பதில் ஆச்சரிய மேதுமில்லை. ஏனெனில், அச்சலுட்டும் பொய்யான வாக்குறுதிகளோடு கூட அவர்களின் சொந்த செயலற்றத்தன்மை, மந்தத்தன்மை மற்றும் தீற்மையின்மைக்கு எதிராகவும் போராட வேண்டியதிருக்கிறது.

நம்முடைய பகுத்தறியும் தீற்களை அடிப்படையாக வைத்து செயல்படுத்தும் முழுமையான அறிவு இல்லாத நிலையில், சிந்தனையானது மிகவும் ஆபத்தான விஷயமாக இருக்கலாம் என்பதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். என்றாலும், நம்முடைய சிருஷ்டிகருக்கும் மற்றும் நம்முடைய சக சிருஷ்டிகளுக்கும் நாம் செய்ய வேண்டிய கடமை சம்பந்தப்பட்டவைகள் அனைத்தையும் பற்றிய பகுத்தறிவுக்கான சரியான அடிப்படையை அவருடைய வார்த்தையில் நமக்கு வழங்குவதின் மூலமாக கர்த்தர் தம்முடைய விசுவாசிகளை பாதுகாக்கிறார். வேத வாக்கியங்கள் சில வெளிப்படையான ஒழுங்குமுறைகளை வகுத்து, அந்த வெளிப்படுத்தவின் ஒழுங்குமுறைகளுக்குள் பகுத்தறிவை உபயோகிக்கவும் இவ்வாறு பகுத்தறிவதின் மூலமாக கர்த்தர் இருக்கமுள்ளவர் என்பதை ருசித்துப் பார்க்கவும், அவரைப் பற்றிய தெளிவான அறிவையும், அவருடைய குணாதிசயங்களையும், அவருடைய தீட்டத்தையும் நன்கு புரிந்துக் கொள்ளவும் தேவனுடைய ஜனங்களை அழைக்கிறது.

சிந்தனையைக் கட்டுப்படுத்துதல்

மனிதனின் மூளையானது மற்ற ஒவ்வொரு மனிதனின் மூளையிலிருந்தும் ஓரளவிற்கு வேறுபடுவதீனால் அவனுடைய சிந்தனையும் கட்டாயமாக வேறுபாடுள்ளதாக இருக்க வேண்டும் என்று கிளர் நம்புகிறார்கள். ஒரே வார்த்தையில் சொல்வதானால், ஒரு மனிதன் தன்னுடைய மூளையின் கட்டமைப்பிற்கு இசைவாகவே சிந்திக்க முடியும் என்று நம்புகிறார்கள். அப்படி இல்லை என்று நாங்கள் பதிலளிக்கிறோம்; ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய சொந்த சிந்தனைகளை எடுப்போவும், சமர்நிலைப்படுத்தவும், சிலவற்றை தடுக்கவும் மற்றவைகளை ஊக்குவிக்கவும் கற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால், இவைகளையெல்லாம் செய்ய வேண்டுமெனில், ஒவ்வொருவரும் பின்பற்றத்தக்க உயர்வான குணாம்சமுள்ள ஒருவரைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். வார்த்தைகளைக் கட்டுப்படுத்துவது போலவே, சிந்தனைகளையும் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்பதையும், சித்தமானது கட்டுப்படுத்தும் இடமாயிருந்து அது எந்த எண்ணங்களை, உணர்வுகளை ஏற்றுக்கொண்டு

அவைகளையே தீயான்த்துக் கொண்டிருப்பகள்.

உன்மையுள்ளவைகள் எவைகளோ ஓழுக்கமுள்ளவைகள் எவைகளோ நீநியுள்ளவைகள் எவைகளோ கற்புள்ளவைகள் எவைகளோ அந்புள்ளவைகள் எவைகளோ நற்கீர்த்தியுள்ளவைகள் எவைகளோ (பிலி. 4:8.)

ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்பதையும், எவைகளை தடுத்து நீக்க வேண்டும் என்பதையும் தீர்மானிக்க வேண்டும். எனவே, முதலாவது சித்தம் சரியாக வழிநடத்தப்படுவதும், இரண்டாவது உறுதியாக இருந்து சிந்தனையைக் கட்டுப் படுத்த அதன் சக்தியை பயன்படுத்துவதும் அவசியமாகும். அது தீயவைகள் என்று கண்டுணரும் சிந்தனைகளைத் தடுப்பதும், நல்லவைகள், உதவிகரமானவைகள் மற்றும் நன்மையானவைகள் என்று கண்டுணரும் சிந்தனைகளை தூண்டுவதும் அவசியமாகும். நம்முடைய காந்தத் தீப்போது மனிதர்கள் மத்தியில் எப்படியாக ஒரு “விசேஷித்த ஜனங்களை,” அவருடைய விசேஷித்த சம்பத்தைத் தேடுகிறாரோ அதைப்போலவே வேதாகமத்தில் “இருதயம்” என்று அழைக்கப்படும் சித்தம் அவரால் தொடர்ந்து ஈர்க்கப்படுகிறது.

இருதயம் அதாவது சித்தம் இவ்வாறாக தேவனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு, தெய்வீக சித்தத்தை அறியவும், தெய்வீக சிந்தனையை பிடித்துக் கொள்ளவும், வார்த்தையிலும், செயலிலும் அதற்கு கீழ்ப்படியவும் முயற்சி செய்கிறது. புதிய மனதின் இந்த நிலையை அடையும் அதே விசிதாச்சாரத்தீல் புதொன் ஜீவன் - இலட்சியங்கள், நம்பிக்கைள், உணர்வுகள் மற்றும் முயற்சிகள் என ஒவ்வொரு வகையிலும் தொடங்குகிறது. இந்த காரணத்திற்காகவே, தெய்வீக சித்தம் மற்றும் தீட்டத்தின் வெளிப்பாடுகள் விசுவாசிகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது. அதைக் குறித்தான் அறிவை வளர்ப்பதின் மூலமாகவும், அவைகளை சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பதாலும், தெய்வீக தீட்டம் மற்றும் சித்தத்தீனால் மனதை நிரப்புவதின் மூலமாகவும் மறுஞபமாக்கும் செல்வாக்கை வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு பாகத்திற்குள்ளும் விரிவடையலாம்.

நம்முடைய பாடவசனம் பரிசுத்தவான்களை முன்னிலைப்படுத்தி பேசுகிறது

மக்கள் மத்தியிலுள்ள ஒரு பொதுவான தவறு பாவிகளிடமும், அக்கிரமச் செய்கைக்காரர்களிடமும், தீமையை சிந்திக்கிறவர்களிடமும், சரியாக சிந்திப்பது என்ற தலைப்பிலான நமது பாட வசனத்தீன் வார்த்தைகளை எடுத்துரப்பது தான்! ஆனாலும் இது ஒரு தவறான காரியமாகத்தான் இருக்கிறது. பிலிப்பியருக்கு என்று எழுதிய முழு நிருபமும் “பிளீப் யட்டணத்தில் கந்தீது இயைகவுக் குள்ளாக பாசுத்தவான்கள் அனைவருக்கும்” என்றுதான் எழுதப்பட்டுள்ளது (பிலி.1:1), எனவே, இந்த புத்திமதீகள் எல்லா இடங்களிலும் உள்ள பரிசுத்தவான்கள் அனைவருக்கும்

பொருந்துமேயல்லாமல் பரிசுத்தவான்களைத் தவிர்த்து மற்றவர்களுக்கு அல்ல. - உலகப்பிரகாரமானவர்களுக்கல்ல, - குறைந்த அளவு விசுவாசம் உள்ளவர்களுக்கும் கூட அல்ல. அவர்கள் தேவனுக்கென்று தங்களை அர்ப்பணி கும் வரை அல்லது பிரதிஷ்டை செய்யும் வரைக்கும் அல்ல. இவைகளை மற்றவர்களிடம் இவ்வழியில் எடுத்துரைப்பது பயனற்றதாகும். அவர்களிடம் இந்த புத்திமதிகள் எந்த விளைவையும் ஏற்படுத்தப்போவதில்லை. எனவே, இந்த பாடத்தின் புத்திமதிகள் மிகவும் சிறப்பான வளர்ச்சியடைந்த கிறிஸ்தவர்களைத் தவிர வேறு எவருக்கும் பொருந்தாது. “தந்துவுக்குள் குழந்தைகளாய்நுப்ப வர்களுக்கும்” கூட இது பொருந்தாது. புதிய ஜீவியத்தில் குறிப்பிட்ட அளவு முதிர்ச்சியடைந்தவர்களுக்கு மட்டுமே பொருந்துகிறதாயிருக்கிறது. சிறப்பான வளர்ச்சியடைந்த கிறிஸ்தவர்களாக இல்லாமல் குழந்தை பருவத்தில் இருக்கிறவர்களைப் பொறுத்தமட்டில், அவர்கள் தங்கள் கவனத்தை எளிமையான அடிப்படையான பாடங்களிலும் ஒரு பிரதிஷ்டை செய்த தேவனுடைய பிள்ளை வெறுக்கவும் எதிர்த்து போராடவும் வேண்டிய இழிவான பாவங்கள் சம்பந்தமானதிலும் தங்களை முழுமையாக ஈடுபடுத்த வேண்டும். இந்த வழிகளில் “மாம்சத்தவும் ஆய்விலும் உண்டான எல்லா அசையும்” [தங்கள் இருதயங்களிலும் மற்றும் முழந்தவரை தங்களின் பூமிக்குரிய சர்ரங்களிலும் கூட பரிசுத்தத்தை பூரணப்படுத்த விரும்புகிறவர்கள்] (2 கொரி. 7:1) நீக்குவதில் கணிசமான முன்னேற்றம் டைந்தவர்களுக்கு இந்த பாடவசனம் கூறப்படுகிறது.

பரிசுத்தவான் என்ற சொல்லானது பரிசுத்தமான ஒருவரைக் குறிக்கிறது. பரிசுத்தம் என்ற வார்த்தையானது முழுநிறைவு என்ற வார்த்தை அதாவது முழுமையானது, ஒன்றிலும் குறைவில்லாதது என்பதன் முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றுள்ளது. பரிசுத்தராகிய தேவன் தம்முடைய பிள்ளைகளை பரிசுத்தமாயிருக்கும்படி அழைக்கிறார். “நான் பரசுத்தர், ஆகையால் நீங்களும் பரசுத்தராய்நுங்கள்” (1 பேது. 1:16). பரிசுத்தவான்கள் என்ற வார்த்தையானது, கிரேக்க வார்த்தையான ‘ஹாகியோஸ்’ (Hagios) பரிசுத்தமானவர்கள், அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்கள் அல்லது பிரதிஷ்டை செய்தவர்கள் என்பதிலிருந்து பெறப்பட்டது. ஆம்! ரோம. 12:1 சொல்கிறது: “அப்படியருக்க சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சர்ரங்களைப் பரசுத்தமும் தேவனுக்குப் பரியமுமான ஜீவ பண்யாக ஒப்புக்காடுக்க வேண்டுமென்று, தேவனுடைய இருக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக் கொள்கிறேன். இதுவே நீங்கள் செய்தித்தக் புத்தியினால் ஆராதனை.” இந்த சமயத்திலும் யாரெல்லாம் பிரதிஷ்டை செய்து தங்களுடைய சர்ரங்களை ஜீவ பலியாக அர்ப்பணிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு இப்போதும் கூட பொருந்துவதாக இருக்கிறது. மேலும், மத 16:24, தன்னைத்தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக் கொண்டு ஆண்டவரைப் பின்பற்று வதின் மூலமாக அவருடைய சீவனாக முடியும் என்பதை விளக்கிக் காட்டுகிறது. “அப்பொழுது இயை தமிழுடைய சீஷர்களை நோக்க, ஒருவன் என்கையிப் பின்பற்ற வர வீரும்நால், அவன் தன்னைத்தான் வெறுத்து. தன்

அப்போஸ்தலர் வால்
தமது இருதயத்தை வெளியிடுத்துகிறார்.
“இப்படியெட வாக்குத்தீங்கள், நமக்கு
உண்டாய்நுக்கறபடிமனால், பரியமானவர்களே,
மாம்சத்தவும் ஆய்விலும் உண்டான
எல்லா அசையும் நீங்க, நம்மை
சுத்தாந்துக் கொண்டு, பரசுத்தமாகுதலைத்
நெய்வபயத்தோடு (பயக்கியோடு)
நூரணப்படுத்தக் கடவோம்.”

2 கொரிந்தியர் 7:1.

நாம் தேவனைக் கணப்படுத்தி அவரை போலாக முயற்சிக்க வேண்டும்.

செலுகவையை எடுத்துக் கொண்டு என்கையிப் பின்பற்றக்கடவன். தீயவற்றிலிருந்தும், கீழ்த்தரமானவற்றிலிருந்தும், சாதாரணமானவற்றிலிருந்தும் பிரிக்கப்பட்டு, தேவனுக்கும் அவருடைய ஊழியத்துக்கும் முழுமையாக அர்ப்பணிக்கப்பட்டு, அவருடைய பரிசுத்த ஆழியின் புரிந்து கொள்ளுதலையுடைய பாத்திரங்களாகவும் இருக்கும் வரைக்கும் அந்த மனுஷர்கள் பரிசுத்தவான்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். இவ்வாறாக, தீயவற்றிலும், கீழ்த்தரமானதிலும் மற்றும் சாதாரணமான பயன்பாடுகளிலிருந்தும் பிரிக்கப்பட்டு, தேவனுக்கும் அவருடைய ஊழியத்திற்கும் முழுமையாக அர்ப்பணிக்கப்படும் போது, அவர்கள் தேவனுடைய பரிசுத்தத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட விதத்தில் பங்கடைகிறார்கள்.

ஜெபித்தல், தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துகல் மற்றும் அவர்களுடைய மனங்களையும், இருதயங்களையும் காத்துக் கொள்ளும் எல்லாப் புத்திக்கும் மேலான தேவ சமாதானம் ஆகியவைகளைப் பற்றி பேசினதற்கு பின்பாக, அப்போஸ்தலர் இந்த மேம்பட்ட கிருபை நிலையை நமது பாடத்தின் தலைப்பு வசனத்தில் உள்ள வார்த்தைகளுடன் விவாதத்தின் கடைசியில் அல்லது முடிவில் குணவளர்ச்சியின் செயல்முறையாக “கடைசியாக சகோதரர்களே” என்று தொகுக்கிற இந்த சூழ்நிலைப் பொருத்தமானது நமது உறுதிப்பாட்டை நிரூபிக்கிறதாயிருக்கிறது.

“உண்மையுள்ளவைகளைவைக்களோ”

நந்த காரியம் சம்பந்தமாகவும் கேட்க வேண்டிய முதல் கேள்வி இதுதான்: அது உண்மையானதா அல்லது பொய்யானதா? அது பொய்யானதாக இருந்தால் அது எவ்வளவு அழகானதாயிருந்தாலும் அதனுடன் தேவனுடைய ஜனங்கள் செய்வதற்கு ஒன்றுமில்லை. பரிசுத்தவான்களின் பண்புகளின் உண்மையான அஸ்தீபாரம் சத்தியத்தில் அன்பாயிருப்பதாகும். மேலும் சத்தியத்தின் மேலுள்ள அன்பை அங்கீகரியாமற்போனவர்கள் (பெற்றுக் கொள்ளாதவர்கள்) (2 தெச. 2:10) அநீதியில் (உண்மையற்றை) பிரியப்படுகிறவர்களாகி இந்த அறுவடை காலத்தில் கிடறலடைந்து தகுதியற்றவர்களை தள்ளப்படுவார்கள் என்று நம் கர்த்தர் அப்போஸ்தலன் மூலம் அறிவித்ததை நாம் நினைவுக்கருவோமாக. குறைபாடுள்ள, அழைப்பட்டாலும் நமது மூலையானது முழு முயற்சியிடன் செயல்பட்டாலும்

நாம் தவறாக நடத்தப்படும் பெரிய ஆபத்து இருக்கிறது. உண்மையற்று என்று தெளிவாக நாம் உணருகிறவைகளை தொடவும்கூட கூடாது என்று வலியறுத்தி கர்த்தருடைய வசனம் நமது கவனத்தை ஈர்க்கிறது. இதன் பொருள் உண்மையற்றவிலூந்து உண்மையுள்ளதைத் தெளிவாகப் பிரித்தறிய ஆதாரங்களை சீர்தூக்கி ஒப்பிட்டு பார்க்கக்கூடாது என்பதல்ல. ஆனால் உண்மையுள்ளது (சுத்தியம்) என்று கண்டு கொண்ட உடனேயே அது நம்பிக்கையுடன் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு அங்கீரிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் உண்மையற்றதை தீவிரமாக மறுத்து, முற்றிலும் அதனை விலக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதே இதன் அர்த்தமாகும். தப்பறை என்று கண்ட பிறகு தப்பறையைக் கையாளுவது அடிப்படையிலேயே தவறான காரியம் என்று அறிந்தபோதும் “எவ்வகையால், அதை நியாயப்படுத்தலாம்” என்று பார்ப்பது நமது ஆவிக்குரிய கால்களுக்கு கண்ணி வைப்பதாகும். இது சீயோனுக்குப் போகும் பயணிகளை அடிக்கடி வழியில் கிடறச் செய்கிற ஒன்றாயிருக்கிறது.

தலைப்பு வசனத்தில் அப்போஸ்தலர் மூலமாக கொடுக்கப்பட்டுள்ள தேவனுடைய புத்திமதிகளை நாம் பின்பற்றுவதின் மூலமாக, புனைக் கதைகள், நாவல்கள் (கற்பனைக் கதைகள்) மற்றும் உண்மையற்ற ஏமாற்றும் தன்மையுள்ளவைகள் போன்றவைகளையும் நாம் விலக்க வேண்டும் என்று இது அர்த்தப்படுத்துகிறது. இது மற்றொரு விதத்தில் உண்மையுள்ளவர்களிடத்தில் பயபக்தி அதிகரிப்பதையும், அவைகளில் முழுமையான ஈடுபாடு அதிகரிப்பதையும், அவைகளை ஆராய்ந்து படிப்பதற்கு அதிக நேரம் செலவிடுவதையும், அதன் பலனாக நம்முடைய இருதயங்களில் சுத்திய ஆவி அதிகரிப்பதையும் அர்த்தப்படுத்துகிறது.

“ ஒழுக்கமுள்ளவைகளைவகைளா ”

ஒரு காரியத்தைக் குறித்ததான் உண்மையை அறிவது செய்யப்பட வேண்டிய சோதனைகளில் ஒன்று மாத்தீரமே. ஒரு காரியம் உண்மையாயிருப்பதாக நாம் கண்டாலும் கூட நாம் சிந்திப்பதற்கு அது தகுதியற்றதும், ஒழுக்கமற்றதாயும் இருக்கலாம். ஒழுக்கமற்றதும், இழிவான துமான சிந்தனைகள் உண்டென்றும், அவைகளை ஆழந்து சிந்திப்பது விலையேறப்பெற்ற நேரத்தை வீணாக்குவதும், அவைகள் மீது செலவிடப்பட்ட நேரங்கள் ஓர் வெகுமதி யையும், ஆசீர்வாதத்தையும் கொண்டு வருவதற்கு பதிலாக நஷ்டத்தையும், தீங்கையும் கொண்டுவருவதோடு, நம் முடைய மனங்களில் இழிவான கறையையும் உடைமையாக விட்டுச் செல்கிறது என்றும் அறியாதவர்கள் யாரும் இல்லை என்பதினால், கிறிஸ்துவுக்குள் பிரதிஷ்டை செய்த கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கு தகுதியற்றாயிருக்கிறது.

நம்முடைய மனதில் நம் பாசிலனைக்காக முன்வைக்கப்படும் உண்மையான, அதே நேரத்தில் இகழ்ச்சிக்குரிய அல்லது தகுதியற்ற காரியங்கள் பெரும்பாலும் பலவீனங்கள், தவறுகள், முட்டாள்தனங்கள் அல்லது நம்முடைய அண்டை வீட்டார் மற்றும் நண்பர்களிடம் இருக்கும் குறைகளோடு தொடர்புடையதாக இருக்கலாம்.

இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு இசைவாக கவனம் செலுத்துவதும், அவைகளை ஆழந்த சிந்திப்பதும் நமக்கு பாதகமாகவே இருக்கும். மேலும் எவ்வளவு சீக்கிரமாக அந்தக் காரியங்களைக் கண்டறிந்து அவைகளை நீக்குகிறோமோ. அதற்குத்தக்கதாக நம்முடைய இருதயங்கள் மேம்பட்டாகவும், சந்தோஷமும் அதீக ஒழுக்கமும் உள்ளதாக இருக்கும். இப்படிப்பட்ட தகுதியற்ற சிந்தனைகளை நிராகரிப்பதின் மூலமாக கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் உண்மையான பிரதிஷ்டையாளர்களாக நாம் விரும்பினால் நம்முடைய கவனத்திற்கு தகுதியான மற்றும் உண்மையுள்ளவைகளை மட்டுமல்லாமல், கனத்துக்குரிய ஒழுக்கமுள்ள காரியங்களுக்காக அதீக நேரத்தை செலவிடுவதற்கான வாய்ப்பையும் சுக்தியையும் நமக்கு விட்டுச் செல்லும்.

“ நீதியுள்ளவைகளைவகைளா ”

இங்கே நமக்கு இன்னுமாரு கட்டுப்பாட்டு விதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது மனங்கள் நீதியுள்ளவைகள் அல்லது நியாயமான காரியங்கள், கோட்பாடுகள் போன்ற வைகளை சிந்திப்பதில் முழுவதுமாக ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும். உண்மையான அல்லது கற்பனையான மனக்குறை களையும், அநீதியானவைகளையும் நாம் தொடர்ந்து சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. அதற்கு மாறாக வேதவாக்கியங்கள் “இப்பொழுத்துக்கூட பொல்லாத உலகம்” என்று பெயரிட்டழைக்கிற காலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும், பொதுவாகவே நீதி மேலோங்கியிருக்குமானால் காரியங்கள் இவ்வாறு இருக்காது என்பதையும் நினைவு கூர வேண்டும். நீதியினிமித்தம் அநீதியை சகிக்கவும், நன்மை செய்யவும் கார்த்தருக்கும் அவருடைய வார்த்தைக்கும் ஊழியம் செய்வதில் நமது ஜீவனைக் கொடுக்கவும், மேலும் அதே சமயத்தில் தூாவிக்கப்படவும், தவறாக புரிந்து கொள்ளப்படவும், கிறிஸ்துவினிமித்தம் நமக்கு எதிராக பலவித தீமையான மொழிகள் பொய்யாய்ச் சொல்லப்படுவதையும் கூட சகிக்க வேண்டும் - இதற்காகவே நாம் அழைக்கப்பட்டோம் என்பதையும் நினைவு கூர வேண்டும்.

எனவே, உண்மையான பிரதிஷ்டையாளர்கள் அனைவருக்கும் நம்மீது நிச்சயமாக வரப்போகும் அக்கிளி போன்ற சோதனைகளைக் குறித்து ஏதோ புதுமையைன்று தீகையாமல், நாம் பிரதிஷ்டை செய்தபோதே இப்படிப்பட்ட காரியங்களை முன்கூடியே முடிவு செய்து, அது வருகிறபடியே அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வழக்கமான சோதனைகள், அநீதிகள் போன்றவற்றைக் குறித்து நாம் கண்டிப்பாக வருத்தமடையவோ அல்லது சிந்திக்கவோ கூடாது. இப்படிச் செய்வதின் மூலமாக, கார்த்தருடைய வார்த்தையில் வாக்குறுதியளித்திருக்கிறபடி, அதீக உதவிகரமானதும், அதிகமாகப் பலப்படுத்துவதும், அதீக மேன்மையடைய செய்கிறதுமான காரியங்களைக் குறித்தும் - நியாயமான விஷயங்களைக் குறித்தும், உயர்தரமான விஷயங்களைக் குறித்தும், நீதியானவைகள் மற்றும் நீதியுடன் இணக்கமாக இருக்கும் கடந்த கால நிகழ்கால மற்றும் எதிர்கால காரியங்களைக் குறித்தும் சிந்திக்க அதீக நேரம் கிடைக்கும்.

“கற்புள்ளவைகளைவைகளோ”

உலகம் முழுவதும் எவ்விடத்திலும் அதிக அளவிலான அசுத்தம் நிறைந்து காணப்படுகிறது. எனவே கர்த்தருடைய பிரதிஷ்டை செய்த ஜனங்கள், அப்போஸ்தலருடைய இந்த கட்டளைக்கு கீழ்ப்படிந்து அசுத்தங்களை பெரும் முயற்சி யுடன் கவனமாக நீக்கவும், அவைகள் பெரிய அளவிலோ அல்லது சிறிய அளவிலோ தீட்டுப்படுத்தலாம் என்ற மாபெரும் ஆபத்தில் இருப்பதை உணர்ந்தவர்களாய், நம்முடைய இருதயங்களிலும் நம்முடைய சிந்தனைகளிலும் அவைகள் நுழையாதபடி பார்த்துக் கொள்வதும் அவசியமாயிருக்கிறது. ஒப்பிட்டளவில் கற்புள்ள (Pure-சுத்தமான) சிந்தனையை பேணுகிறவர்களுக்கு, சுத்தமான வார்த்தை மற்றும் செயல்களை பேணுவதற்கு குறைந்த அளவு முயற்சியே போதுமானதாயிருக்கிறது. அசுத்தமானது ஒரு தீசையிலோ அல்லது மற்றொரு தீசையிலிருந்தோ வந்தாலும், அதாவது உலகம் அல்லது மாம்சம் அல்லது பிசாசிடமிருந்து வந்தாலும்; முதலாவது அது மனதத் தான் தாக்குகிறது. அங்கேயே அது விரட்டியடிக்கப்பட்டால் வெற்றி கிடைக்கும். விரட்டியடிக்கப்படாவிட்டால் வினைவாக இருக்கும் என்பதை நாம் அறிய முடியாது; அப்போஸ்த லனாகிய யாக்கோபு அறிவிக்கிறபடி: “இசையானது (எந்த விதமான சுயநலமான விருப்பமும்) (மனதில்) பாவத்தைப் பற்பிக்கும் (பொவமான வார்த்தைகள் அல்லது செயல்களை அபிவிருத்தி செய்யும்); பாவம் நூற்றாண்மாகும் போது, மரணத்தைப் பற்பிக்கும்.” (யாக. 1:15).

எனவே, நம்முடைய சிந்தனைகளை கற்புள்ள-வைகளின்/சுத்தமுள்ளவைகளின் வழியில் காத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டியதின் அவசியத்தை அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுவதில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை. மேலும் ஒரு காரியமானது யிகவும் உண்மையுள்ளதென்று உறுதிப் படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், அந்தியோடு சம்பந்தப்படாத தாயிருந்தாலும், ஒழுக்கமற்றதாய் இல்லாதிருந்தாலும் கூட, அது அசுத்தமானதாயிருந்தால் பிரதிஷ்டை செய்த கர்த்தருடைய ஜனங்களின் மனதிற்கு அது தகுதியற்றது என கண்டனம் செய்ய இதுவே மிகவும் போதுமானதாகும். மனதில் நுழையும் எந்த ஆபாசமானதும் அல்லது அசுத்தமும் ஏற்படுத்தும் அசுத்தக் கறையை முழுமையாக அழித்தொழிக்கும் வேதனையை, அந்த வேதனையில் மாத்திரமல்லாமல், அதன்பிறகு பல மாதங்கள் அல்லது வருடங்களுக்கும்கூட கொடுக்கிறது என்பதை நாம் கவனிக்க தவறிவிடக் கூடாது.

“அன்புள்ளவைகளைவைகளோ”

பரிசுத்தவான் கள் சாந்தமுள்ள வர்களாகவும் அதனோடுகூட சமாதானம் பண்ணுகிறவர்களாகவும் இருக்கும்படி புத்திகூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அவ்வண்ணமாக இருப்பதற்கு மனதிற்கு இனிய சிந்தனைகளையும் அன்பான மற்றும் அன்பு செலுத்த கூடிய சிந்தனைகளையும், கனிவான சிந்தனைகளையும், நற்குணமான சிந்தனைகளையும் அவர்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

அதன் வினைவாக அவைகள் குணாம்ச கீருபைகளாகப் படிப்படியாக அபிவிருத்தியடையும். கோபம், வெறுப்பு, பகைமை, எரிச்சலைப் பிறப்பிக்கீற சிந்தனைகள், சண்டையிடுகிற சிந்தனைகள், பழிக்கு பழிவாங்குகிறதும், சச்சரவு செய்கிறதுமான சிந்தனைகளைத் தூண்டுகிற வைகளை நாம் சிந்திக்கக் கூடாது. இவைகள் எல்லாம் உண்மையான பிரதிஷ்டையாளர்களுக்கு சத்துருக்களாக கருதப்பட்டு வெறுத்து விலக்கப்பட வேண்டும். இவைகளுக்கு பதிலாக நம்முடைய அயலகத்தார், நம்முடைய நன்பர்கள் சம்பந்தமாக நாம் அறியக் கூடிய அழகான காரியங்களையும், மனதிற்கினிய காரியங்களையும் சிந்திக்க வேண்டும். அவர்களுடைய அந்திகள் அல்லது தீமையான செயல்களுக்கெதிராக நம்முடைய கண்களை முழுமையாக மூட இயலாவிட்டாலும், மனதிற்கு இனிமையானதல்லாததும் சண்டையிடுகிறதுமான மனநிலைகளை நம்மிடம் வளரச் செய்யும் அவர்களுடைய பலவீனங்களைக் குறித்து சிந்தித்து விழைமதிப்புள்ள நேரத்தை வீணாடிப்பதை குறைந்தபட்சம் தவிர்க்கலாம்.

“நற்கீர்த்தியுள்ளவைகளைவைகளோ”

இந்த உலகமானது ஒளியையும் வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளையும் வெறுத்து அக்கிரமத்திலும் மற்றவர்களை சாதகமாகப் பயன்படுத்துவதீலும் மகிழ்ச்சியடைவதால், உலகத்தில் நற்கீர்த்தியுள்ளவைகள், பரிசுத்தமான காரியங்களாகவும் தேவனுடைய ஜனங்கள் சிந்திப்புதற்கு தகுதியான தாகவும் இருக்காது என்று சிலரால் தர்க்கிக்கப்படலாம். ஆனால் அப்படியல்லவென்று நாங்கள் பதிலளிக்கிறோம். குறிப்பிட்ட அளவிலான நியாயமான ஒழுக்கத்தரத்தை உலகம் அங்கீகரித்திருக்கிறது. அதை கடைப்பிடிக் காவிட்டாலும் பாவனையாகக் கூட அதன்படி செய்யாவிட்டாலும், அந்த தரத்தை அடைவதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறவர்களாக அது காண்கிறவர்களை வெறுத்தாலும், வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளை மாய்மாலக் காரர்கள் என்று அது அழைத்து நம் கர்த்தருடைய காரியத்தில் நடந்ததை போல் அவர்களை சிலுவையிலைறந்தாலும் அந்த நியாயமான ஒழுக்கத் தரத்தை இந்த உலகம் அங்கீகரிக்கிறது. கொள்கையும், பொய்யான மதமுமே பொதுவாக மதரீதியான துன்புறுத்தல்களைத் தூண்டுகிறது. இருப்பினும் நற்கீர்த்தியுள்ள தரத்தை ஒருவன் கடைப்பிடித்து அந்தக் காரியங்களை சிந்தித்தால் அதில் ஒரு ஆசீர்வாதத்தைக் கண்டடைவான்.

உண்மையான, மகிழ்ச்சியூடுகின்ற மற்றும் சிறந்த, அழகான காரியங்களைக் குறித்து யாரெல்லாம் சிந்திக்கிறார்களோ, அவர்களெல்லாரும் ஒருவருக்கொருவர் அவைகளையேதான் பேசுவார்கள். நம்முடைய இருதயத்தில் உள்ள நல்ல விஷயங்களினால் நம்முடைய நாவு தொடர்ந்து கர்த்தர் அங்கீகரிக்கும், சிறந்தவற்றைப் பேசுவும். அதை கேட்கிறவர்களுக்கு அவைகள் ஆசீர்வாதமாக இருக்கவும், நம்முடைய இருதயம் நல்ல விசேஷத்தினால் நிறைந்திருப்பது அவசியமாயிருக்கிறது. லூக்கா 6:45.

நாம் ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு மணி நேரமும்



இப்படிப்பட்ட அன்பின் ஆவியை வளர்த்துக் கொள்ள நாடுகிறோம். அந்த அன்பின் ஆவியானது, நம்முடைய வார்த்தைகளிலும் செயல்களிலும் ஆதீக்கம் செலுத்தவும் அனுமதிக்கிறோம். அதே விகிதாச்சாரத்தில் நம்முடைய ஆசீர்வாதத்தின் அளவும் இருக்கும். ஏனெனில் இதன்படி “வார்த்தையை கேட்கிறவர்களாக மாத்திரமல்லாமல், அந்போது செய்க்கிறவர்களாகவும் இருப்போம்.” என்றாலும், தற்கால வாழ்க்கையின் மீதும், ஆரோக்கியத்தின் மீதும், இவ்வுலகத் தீற்குரிய மகிழ்ச்சி மற்றும் ஆசீர்வாதங்களின் மீதும் நாம் உயர்ந்த மதிப்பீட்டை செலுத்த வேண்டியதில்லை. மாறாக, நம்மிடம் இருக்கிறவைகளில் நாம் திருப்தியடைவதோடு, நம்முடைய காரியங்களில் தெய்வீக மேற்பார்வையை தெளிவாக உணர வேண்டும். எல்லா புத்திக்கும் மேலான தேவ சமாதானத்தை அதிகமதிகமாக நம்முடைய இருதயங்களில் கொண்டு வருவதற்கும் மேலும் அது தொடர்ந்து நமது இருதயங்களில் ஆளுகை செய்யவும் வாழ்க்கையின் எல்லாவிதமான அனுபவங்களையும் நாம் அனுமதிக்க வேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது. தற்கால ஜீவனை காப்பாற்றத் தேடாமலிருக்கும் அதே வேளையில் அதைக் கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் விவேகத்துடன் கொடுப்பதற்கு கிடைக்கும் வாய்ப்புகளின் பாக்கியத்திற்காக மகிழ்ச்சிய டைகிறோம்; என்றாலும் கர்த்தரை நம்புவதின் மூலமாகவும், அவரை பின்பற்றுவதின் மூலமாகவும் இளைப்பாறுதலையும், சமாதானத்தையும் பெற்றுக் கொள்வதோடு நம்முடைய உடல் ஆரோக்கியம், அமைதி, மகிழ்ச்சி, ஆசீர்வாதம் சம்பந்தமாக சாதகமான செல்வாக்கையும் பெற்றுக் கொள்கிறோம். விகவாசிக்கிறவர்களாகிய நாம் இப்பொழுதே இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கிறோம். மேலும், அப்போஸ்தலன் அறிவித்திருக்கிறபடி, “தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு இளைப்பாறுக்க காலம் இன் வருக்கறதாய்ருக்கிறது.” (பி. 4:9).

“அவன் இருதயத்தின் நினைவு எப்படியோ அப்படியே அவன் இருக்கிறான்!” என்ற நீதிமாழியை நாம் நினைவில் வைத்துக் கொள்வோம்.” நம்முடைய இருதயம் நம்மைக் குற்றவாளிகளாகத் தீர்க்காதிருந்தால், நாம் தேவனிடத்தில் சமாதானம் பெற்றிருப்போம். அதே வேளையில் நம்முடைய

இருதயமே நம்மைக் குற்றவாளிகளாகத் தீர்க்குமானால் தேவன் நம்முடைய இருதயத்திலும் பெரியவராயிருந்து சகலத்தையும் அறிந்திருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளின் போது, நாம் செய்த தவறுக்கு மனந்திரும்பி, மீண்டும் தேவனுடன் இணக்கமாக வரும்போது அங்கே உண்மையான சமாதானத்தை நாம் அனுபவிக்கலாம். “உங்கள் ஒருவன் தன் நாவை அடக்காமல், தன் இருதயத்தை வஞ்சித்து, தன்னைச் சேவக்கியுள்ளவனான்று எண்ணால் அவனுடைய தேவக்கியீணாய்க்கும்” என்று அப்போஸ்தலன் இதை விளக்குகிறார். (யாக. 1:26). வெளிப்புறமாக அவன் தேவபக்தியுடையவனாக காணப்பட்டாலும், சபைகளுதலில் கலந்துக் கொள்பவனாக இருந்தாலும், நீச்சயமாகவே அவனுடைய இருதயம் மாற்றமடைந்ததற்கேற்ப, நீச்சயமாகவே அவன் பரிசுத்த ஆவியினால் புதுப்பிக்கப்பட்டிருப்பதற்கேற்ப நீச்சயமாகவே, அவனுடைய இருதயத்தில் அன்பின் ஆவி வாசம் பண்ணுகிறதற்கேற்ப, அவனுடைய இருதயம் மேலும் மேலும் முழுநிறைவாக செழித்திருப்பதற்கேற்ப அது அவனுடைய செயல்களில் மாத்திரமல்லாமல் அவனது தோற்றத்திலும், வார்த்தையிலும் கூட குறிப்பிட்ட மாற்றத்தை கொண்டு வருகிறது. அவன் தனது நாவை கடிவாளப்படுத்தவும், அவனது உணர்ச்சிகள் அனைத்தையும் கட்டுப்படுத்தவும், தனது முந்தைய இலட்சியங்கள் மற்றும் விருப்பங்களை வெறுமையாக்கவும், கிருபை மற்றும் தேவனுடைய வார்த்தையாகிய சத்தியத்தின் அடித்தளத்திலிருந்து மட்டுமே வரக்கூடிய உண்டமான, தூய்மையான மற்றும் மிகச் சிறந்தவற்றால் நீரப்பப்படுவான்.

மனதின் இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆளுகை ஒரு வெற்றியாகும். இப்படிப்பட்ட ஒரு சுயகட்டுப்பாடு ஒரு ஜெயமாகும். இது நாம் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய மிகப்பெரிய வெற்றியாக இருக்கிறது. வேதவாக்கியம் அறிவிக்கிறது போல “யடனைத்தை பிடிக்கிறவனைப் பார்க்கவும் தன் மனதை அடக்குகிறவன் உத்தமன்.” (நீதி 16:32). பரிசுத்தவாள்களின் மன ஆரோக்கியத்திற்காக, நம் பாட வசனத்தில் அப்போஸ்தலரால் கொடுக்கப்பட்ட விதிமுறையானது, நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து கியேசுவின் மூலம் தேவனுக்குப் பிரியமான மற்றும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய அளவிற்கு நமது குணாம்சத்தின் வளர்ச்சிக்கு அவசியமான ஆத்தும ஒழுக்கப் பயிற்சியாகும். இவற்றைச் செய்தால், வாக்குத்தத்தத்தின்படி ஒரு நல்ல அறிக்கையை பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

“இவைகளையே சிங்கித்துக் கொண்டிருங்கள்”

கிறிஸ்தவனுடைய சிந்தனை பழக்கங்கள் அவனுடைய ஆவிக்குரிய வளர்ச்சி அல்லது படிப்படியான வீழ்ச்சியுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கிறது. எனவே, இப்படிப்பட்ட சிந்தனைப் பழக்கங்கள் மிகவும் கவனமாகப் பேணி வளர்க்கப்பட வேண்டும். மேலே குறிப்பிடப்பட்ட காரியங்களின் மேலும், தேவன், கிறிஸ்து மற்றும் கடந்த காலத்தின் பாத்திரவாள்களான பரிசுத்தவாள்கள் மற்றும்

வருகிறதான் உலகளாவிய ராஜ்யத்தில் நம்முடைய எதிர்கால பணியின் ஆசீர்வாதம் போன்றவைகளின் மீதும், தெய்வீக தீட்டத்தின் பரிமாணம் மற்றும் இருக்கத்தின் மீதும் நம்முடைய மனம் உறுதியாக நிலைத்திருந்து, நம்முடைய இருதயம் தூண்டப்படுவதாக. இப்படிப்பட்ட ஆழ்ந்த சிந்தனையின் மூலமாக கூடுதலான ஆறுதலையும், ஜெபம் மற்றும் தேவனுடைய வார்த்தையை கற்றுக் கொள்வது, மேலும் ஆராதனை செய்வதற்கும் துதிப்பதற்கும் நாம் ஒன்று கூடிவருவதன் மூலமாக தேவனுடனான தனிப்பட்ட கூட்டுறவு மற்றும் ஜக்கியத்தின் ஆசீர்வாதத்தையும், கூடுதலாக பெற்றுக் கொள்வோம்.

தேவன் நம்முடைய ஏற்ற காலத்தில் வெளிப்பறுத்துகிறார்

முதலாவது, மத். 10:26, 27-ல் புரிந்துக் கொள்ளப் பட்டவைகளை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்வோம்: “வெளியாக்கப்படாத மறைபாருங்கும் இல்லை, அறியப்படாத இருக்கியமும் இல்லை. நான் உயிகளுக்கு இருஞ்செல்ல சொல்லுகிறேன் காத்தை நீங்கள் வெளிச்சத்திலே சொல்லுங்கள், காத்தை கேட்கிறதை நீங்கள் வீடுகளின்மேல் பிரசித்தம் பன்னுங்கள்.”

தெய்வீக சத்தியத்தின் பெரும்பகுதி மறைவின் கீழ் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதினால் அதனுடைய முழு முக்கியத்துவமும் எப்போதுமே பகுத்தறியப்படவில்லை. வேதாகமமானது குறியீடுகள், உவமைகள் மற்றும் உருவகங்கள் நிறைந்ததாக இருக்கின்றது. இயேசுவானவர் பெரும்பாலான நேரங்களில் உவமைகளினாலும், மறைபாருளினாலும் தம்முடைய வாயைத் தீற்நீதினால், அவருடைய சீஷர்கள் உட்பட அதைக் கேட்டவர்கள் அவர் பேசுவதின் கருத்து என்ன என்பதை அவ்வப்போது அறியமுடியாமல் இருந்ததை வேதாகமத்தில் வாசிக்கிறோம். யோவான் 10:6 அதை நமக்கு தெரிவிக்கிறது. “இந்த உவமையை இயேசு அவர்களுடனே சொன்னார். அவர்களோ அவர் சொன்னவைகளை கருத்தை அறியவில்லை” என்றாலும், ஏற்ற காலத்தில் இவைகள் அனைத்தும் வெளிப்படுத்தப்படும் என்று நமது பாட வசனம் நமக்கு உறுதியளிக்கின்றது. சத்தியத்தின் பொருள் விளக்கங்கள் முதலாவது மறைக்கப்பட்டு ஏற்றகாலத்தில் படிப்படியாக, வெளியாக்கப்படுவது பல்வேறு நோக்கங்கள் நிறைவேற உதவியாயிருக்கிறது. (1) தேவனுடைய தீட்டத்தின் வெற்றிக் ரமான் முன்னேற்றத்திற்காகவும், (2) நீண்ட காலப் பகுதியா யிருப்பதினால் தம்முடைய பிள்ளைகளை மனச்சோர்வி விருந்து காப்பாற்றுதல் (3) விசுவாசிகளின் விசுவாசத்தை சோதித்தல்.

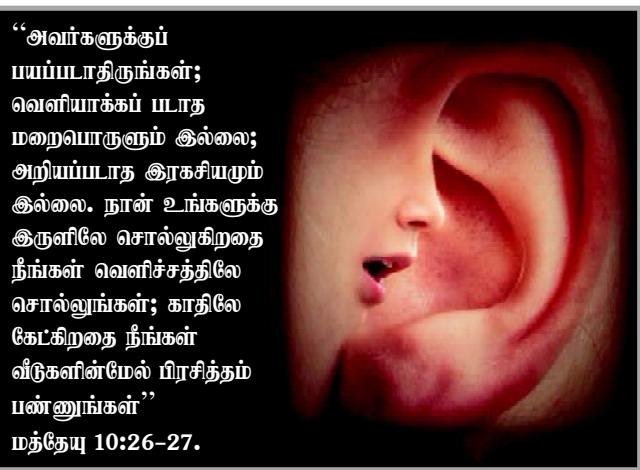
தேவனுடைய சத்தியங்கள் வெளிப்படுத்தப்படுவது, படிப்படியாக யுகத்திற்கு யுகம் முன்னேறிக் கொண்டே வருகிறது. ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அவருடைய விசுவாச உண்மைத்துவமுள்ளவர்களுக்கு அவருடைய தீட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் அவர்கள் தங்களின் பங்கை செயல்படுத்துவதற்கு அவர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் போதுமான அளவு சத்தியங்களுக்கு எதிர்கால காரியங்களைக் குறித்த அறிவும், வெளிப்படுத்தப்பட்டன. சத்தியம்

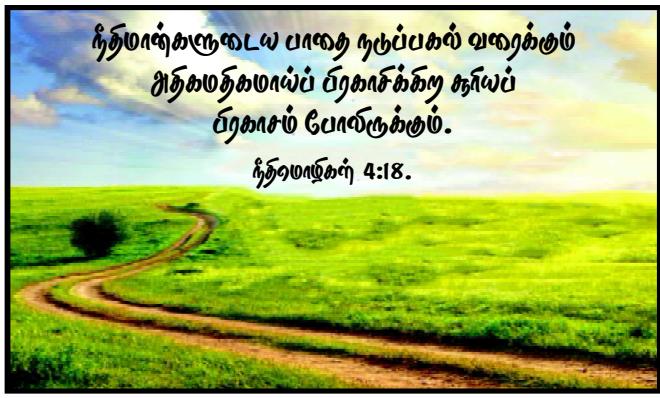
“அவர்களுக்குப் பயய்டாதிருங்கள்; வெளியாக்கப் பாத மறையாருங்கும் இல்லை; அறியப்பாத காகசியமும் இல்லை. நான் உங்களுக்கு கிருவிலே சொல்லுகிறை நீங்கள் வெளிச்சத்திலே சொல்லுங்கள்; காதிலே கேட்கிறதை நீங்கள் வீடுகளின்மேல் பிரசித்தம் பன்னுங்கள்”

மத்தேயு 10:26-27.

வெளிப்படுத்தப்பட்டுவிட்டதெனில், விளக்கப்பட்டுவிட்டதெனில், அல்லது தெளிவுப்படுத்தப்பட்டுவிட்டதெனில் அதனுடைய உடனடியான நோக்கத்திற்கு உதவுவது மட்டுமல்லாமல், அது பொக்கிழமாக பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். மேலும், அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளுக்காக பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதும், இவ்வாறாக அது இழக்கப்படவோ அல்லது மறக்கப்படவோ கூடாது என்பதும் தேவனுடைய தீட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும். எனவே, ஒவ்வொரு யுகத்திலுமுள்ள தேவனுடைய ஊழியர்கள் ஒவ்வொருவரும் அவரவருடைய தீற்மை மற்றும் வாய்ப்புகளுக்கு ஏற்ப தங்களுடைய தலைமுறையினருக்கும், அடுத்தடுத்த தலைமுறையினருக்கும் சத்தியத்திற்கு சாட்சியாயிருக்கும்படி கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆசீபிதாக்கள், தீர்க்கதுரிசிகள், இயேசு, அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் ஏழ நடசத்தீரங்களின் மற்ற உறுப்பினர்கள், சுவிசேஷ யுகம் முழுவதும் அவருடைய சபையின் ஏழ படி நிலைகளுக்குமான விசேஷித்த தூதுவர்கள் (வெளி. 1:16,20) மற்றும் கிறிஸ்துவின் ஸ்தானாபதிகளாக இருந்த அனைவரும் (2 கொளி. 5:20) என எல்லாருடைய உண்மைத்துவத்தின் மூலமாகவே நாம் தேவனுடைய வார்த்தையைப் பற்றிய நமது நிகழ்காலத்திய அறிவைப் பெறுகிறோம். நம்முடைய பாவசனத்தின் (மத். 10:26,27) கடைசி பகுதியில் இருக்கிறபடி அவர்களுக்கு வந்த அதே பணிக்கான ஆணை தான் நமக்கும் வருகிறது. ஆசீர்வதீக்கப்பட்ட ஞானத்துடன் எப்போதும் அதை மற்றவர்களுக்கு தெரியப்படுத்தும் பொறுப்பும் நமக்கு வருகிறது. அதில் உண்மையுள்ளவர்களாயிருக்க நாம் அனைவரும் முயற்சிப்போமாக!

“நீத்மான்களை பாதை நடுப்பகல் வரைக்கும் அத்கமத்துக்காமாயிப் பிரகாச்சிக்கிற சூரியப்பிரகாசம் பொல்ளுக்கும்” (நீதி 4:18) என்று வாசிக்கிறோம். அந்த முழுமையான அல்லது பூரணமான நாள், பூமியில் ஸ்தாபிக்கப்படும் தேவனுடைய ராஜ்யமாகிய அந்த மகிழையான நாள், வேதவாக்கியங்களில் மிக ஏராளமாக தீர்க்கதுரிசனமாக கூறப்பட்டிருக்கிற அந்த ஆயிரவருட யுக நாள் இன்னும் முழுமையாக வரவில்லை. எனவே, சத்தியமானது “வெளிச்சத்தில் நடக்கிறவர்களுக்கு” தொடர்ந்து வெளிப்படுத்தப்பட்டும், அதின் ஒளியானது அதீகமதீகமாய் அவர்களுக்கு பிரகாசித்துக் கொண்டும் வருகிறது. தேவன் எவ்வளவு





அற்புதுமான விதத்தில் அவருடைய இரகசியங்களை வெளிப் படுத்தியிருக்கிறார்! அவரிடம் பயபக்தியுடன் இருக்கிறவர்களுக்கு எற்ற காலத்தில் அவர்களுக்கு அவசியமான வைகளை மட்டும் தொடர்ந்து வெளிப்படுத்துகிறார் (சங். 25:14). கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சத்தீயத்தின் புதிய அம்சங்கள் ஒருபோதும் பிரபலமாயிருக்கவில்லை, மேலும் அவருடைய ஊழியர்களின் பற்றியுறுதியும், விசுவாச உண்மைத்துவமும் எப்போதும் சோதிக்கப்பட்டன. அதற்கு அவர்கள் சாட்சியாகவும் இருந்தார்கள். உதாரணமாக, பொல்லாத மனுக்குலத்தை அழிக்கப்போகும் ஜலப் பிரளையத்தைப் பற்றிய சத்தீயம் நோவாவுக்கு தேவைப்பட்டது. நோவா விசுவாசத்தினால் செய்தியை ஏற்றுக் கொண்டு, கீழ்ப்படிதலுடன் பேழையைக் கட்டினார். இதைக் குறித்து, 120 ஆண்டுகளாக மற்றவர்களுக்கு அவர் பிரசங்கித்தவைகள் பிரபலமாகவில்லை. (எபி. 11:7; 2 பேது. 2:5; ஆதி. 6:3) நோவா தன்னுடைய குடும்பத்தை தவிர்த்து வேறுயாரையும் மனமாற்றமுடியவில்லை.

நோவாவுக்கு கொடுக்கப்பட்டதைவிட, ஆபிரகாமுக்கு கூடுதல் சத்தீயம் தேவைப்பட்டது. எனவே, ஆபிரகாம் நோவா நடந்ததற்கும் அப்பாலுள்ள வெளிச்சத்தில் நடக்க வேண்டியவராயிருந்தார். மோசேக்கும், அவருடைய நாளின் திஸ்ரயேலர்களுக்கும் இன்னும் கூடுதலாக சத்தீயம் தேவைப்பட்டது. தேவன் அதை அவர்களுக்குக் கொடுத்தார். இருந்தபோதிலும் அது பிரபலமாயிருக்கவில்லை. அத்துடன் அதை விசுவாசத்துடன் கடைப்பிடித்தவர்கள் மீது துன்புறுத் தல்களைக் கொண்டு வந்தது என்பது நிருபிக்கப்பட்டது. உதாரணமாக எகிப்தியர்களுடனும், வனாந்தரத்திலும், அதனைத் தொடர்ந்து காணானிலும், அவர்களுடைய எதிரிகளுடனான அனுபவங்கள் போன்றவைகளைக் குறிப்பிடலாம். அடுத்ததாக, தேவனுடைய தீட்டத்தை முன்னேற்றவும், அவருடைய விசுவாச உண்மைத்துவமுள்ளவர்களின் விசுவாசத்தை சோதிக்கவும், தேவைக்கேற்றார்போல் தீர்க்கதறிசிகளின் மூலமாக மென்மேலும் சத்தீயம் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. (எபி. 11:32-40).

சுவிசேஷ யுக காலத்தில் தேவனுடைய பிள்ளைகளின் சரித்திரம் இதற்கு மிகவும் ஒத்திருக்கிறது. இயேசுவானவர், “ஜீவனையும், அழியாமையையும் சுவ்சேஷத்தினாலே வெளிய ரங்கமாக்கனார்.” (2 தீமோ. 1:10). அந்த சுவிசேஷ செய்தி அதன் எளிமையிலும், மென்மேலும் வெளிப்படுத்தப்பட்ட விவரங்களினாலும் இன்றைய நாட்கள் வரையிலும்

துன்புறுத்தல்களைக் கொண்டு வந்தது. (2 தீமோ. 2:10-13). யூதர்களால் அப்போஸ்தலர்களும், ரோமின் புறமதஸ்தர்களால் ஆரம்ப கால கிறிஸ்தவர்களும், போப்புமார்க்க ரோமின் மூலமாக பிற்கால கிறிஸ்தவர்களும் துன்புறுத்தப்பட்டனர். அநேகர் பாதுகாப் பிற்காக ‘கேட்டகோம்ஸ்’ என்ற நிலத்தடி கல்லறை சூரங்களுக்குள்ளூம், மலைகள் மற்றும் பாலைவனங்களுக்குள்ளூம் துரத்திவிடப்பட்டனர். மற்ற அநேகர் இரக்கமேயில்லாமல், விவாரிக்கவே இயலாத வகையில் சித்திரவதை செய்யப்பட்டனர். மேலும் கம்பத்தில் கட்டி ஏரிக்கப்பட்டனர். ஒவ்வொருவரும் தேவனிடமிருந்து இன்னும் அதீகமான வெளிச்சத்தைப் பெற்று மற்ற வர்களுக்கு முன்பாக உண்மையுடன் சாட்சி கொடுத்ததால் அவனுடைய விசுவாசம் இன்று வரைக்கும் சோதிக்கப்பட்டது.

நம்முடைய கார்த்தர் தம்மை பின்பற்றுகிறவர்களிடம் அவர்கள் துன்புறுத்தப்படுவார்கள் என்று கூறினார். “அவர்கள் உங்களை ஜெப ஆலயங்களுக்குப் பற்றியாக்குவார்கள். மேலும், உங்களைக் கொலை செய்கிறவன் தான் தேவனுக்குத் தொண்டு செய்கிறவ னென்று நீணக்குங் காலம் வரும். அவர்கள் மதாவையும் என்னையும் அந்யாதபடியனால் இவைகளை உங்களுக்குச் செய்வார்கள்” (யோவா. 16:2,3) என்றார். என்றாலும், எல்லாவிதமான துன்புறுத்தல்களும் புறம்பாக்கப்படுவதின் மூலமாகவோ அல்லது உடல் ரீதியான வன்முறை மூலமாகவோ வராமல் (ஏசா 66:5) பெரும்பகுதி நாவை தவறானவிதத்தில் பயன்படுத்துவதின் மூலம் வந்திருக்கிறது. (சங் 64:3). இந்த விஷயத்தில் நம்முடைய ஆண்டவர் விசுவாச உண்மைத்துவமுள்ள சீஷர்களை ஊக்குவிக்கும் விதமாக “நீத்யீர்மத்தீம் துன்பப்படுகிறவர்கள் பாக்கயவாளர்கள், அவர்கள் தேவனுடைய புத்தர் எனப்படுவார்கள். என்னமத்தம் உங்களை நீந்தித்து துன்பப்படுத்த, யலவுத தீமையான மொழிகளையும் உங்கள் போல் பொய்யாயிச் சொல்வார்களானால் பாக்கயவாளர்களாய்ருப்பீர்கள். சந்தோஷப்படு கள்கூருங்கள், புரோகத் தல் உங்கள் பலன் மகுத்யாய்ருக்கும். உங்களுக்கு முன்னருந்த தீர்க்கதாச்சிகளையும் அப்படியே துன்பப்படுத்தனார்களே” (மத. 5 :10-12) என்று கூறினார்.

இதற்கடுத்ததாக, யோவா. 12:35-ல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஞானத்தை ஆராய்வோம், “அதற்கு இயேசு: இன்னும் கொடுக்க காலம் ஒர் உங்களத்தில் இருக்கும். இருள்ள நீங்கள் அகப்படாதபடிக்கு ஒர் உங்களோடிருக்கையில் நடவுக்கள்: இருள்ள நடக்கிறவன் தான் போகற இடம் இன்னதென்று அந்யான்.” தெய்வீக சட்டத்தை வழங்குபவரால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட மற்றும் வேதாகமத் தீல் பதிவு செய்யப்பட்ட பாவத்தீற்கான தண்டனை தொடர்பாக மதகுருமார்கள், இறையியலாளர்கள், தெய்வீக முனைவர் பட்டம் பெற்றவர்கள் மற்றும் பாமரர்கள், புனிதர்கள், பாவிகள் என அனைவருடைய பிரசங்கங்கள், எழுத்துக்கள், அச்சிடுதல்கள் மற்றும்

விவாதங்களுக்குமான கேள்வி இன்னும் தீர்ந்த நிலையிலேயே இருக்கிறது. மேலும், சுற்றிலும் இருக்கிற இருளைப் பிரகாசிக்க தத்துவம், விஞ்ஞானம், இயற்கை அல்லது பகுத்தறிவு போன்றவற்றிலிருந்து வெளிப்படும் ஒளியைவிட அதிகமான பிரகாசிக்கும் ஒளியைப் பெற முடியாவிட்டால், அது இன்னும் அப்படியே தீர்ந்த நிலையிலேயே தான் இருக்கும். தெய்வாதீனமாக, தேவன் தம்முடைய குமாரனைப் பற்றி எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறவைகளை நம்பும் அனைவரையும், உலகத்திலே வருகிற எந்த மனுவரையும் பிரகாசிப்பிக்கிற அந்த மெய்யான ஒளியானது பிரகாசிக்கச் செய்கிறது. மேலும் அது பரிபூரண நாள் வரை அதிகமதிகமாகப் பிரகாசிக்கும்.

“உம்முடைய வசனத்தின் ரூச்தீம் வெளிச்சம் தந்து, பேதத்தை உணர்வீளவர்களாக்கும்.” (சங் 119:130). நம்முடைய கால்களுக்கு தீபமாகவும், நம்முடைய பாதைக்கு வெளிச்சமாகவும் இருக்கக்கூடிய இந்த தெய்வீக வெளிச் சத்தின் மூலமாக இந்த காரிருளிலிருந்து தேவனுடைய மகிமையின் அறிவாகிய ஒளியின் பிரகாசத்திற்குள்ளும், ஏழு பொன் குத்துவிளக்குகளின் நடுவில் நடக்கிறவருடைய முகத்திலிருந்து கீருபையினாலும், சத்தியத்தினாலும் நிரம்பியதாய், வல்லமையாய்ப் பிரகாசிக்கிற சூரியனைப் போலிருக்கிற அவருடைய முகத்தோற்றத்திலிருந்து நமக் காகப் பிரகாசிக்கும் வெளிச்சத்திலும் நடக்க முயற்சிப் போமாக.

வாத கோட்பாடுகளுக்கு இங்கு மதிப்பில்லை. முன்கூட்டிய கருத்துக்களையும் கைவிட்டு விட வேண்டும். முன் கூட்டியே தப்பர்த்தம் கொள்தலும் வழியிலிருந்து விலக்கிவைக்கப்பட வேண்டும். சமய கோட்பாடுகள் என்பது ஒரு மார்க்கபேத பிரிவினருக்கானது மட்டுமே. சமய இறையியல் அவைகளை உருவாக்கும் மூட நம்பிக்கைகள், அறியாமை மற்றும் மதவெறியர்களுக்கும் உரியது. சத்தியம்! மேலும் சத்தியம் மட்டுமே! நம்மை விடுதலையாக்கும். குமாரன் நம்மை விடுதலையாக்கினால் நாம் மெய்யாகவே விடுதலையாவோம். தவறான போதனைகள் நம்மை அடிமைப்படுத்துகிறது. நாமெல்லாரும் உண்மை செய்திகளைத்தான் விரும்புகிறோம், எனவே, இந்த தண்டனையைப் பற்றிய கேள்வியை, அதைக் குறித்து வேதாகமத்தில் உள்ள உண்மைகளால் மாத்திரமே தீர்க்க முடியும். வேறு எதனாலும் தீர்க்க இயலாது. “மறைவானவைகள் நம்முடைய தேவனாக்க கார்த்திருக்கே உரியவைகள், வெளிப்படுத்தப் பட்டவைகளோ நம்கும் நம்முடைய பீளைகளுக்கும் என்றென்றைக்கும் உரியவைகள்.” சத்தியத்தை அநியாயத்தீனாலே அடக்கி வைக்கிற மனிதர்களுடைய எல்லாவித அவபக்திக்கும், அநியாயத்துக்கும் விரோதமாய் தேவனுடைய கோபம் வானத்திலிருந்து வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

தேவனுடைய பரிபூரண ஞானம், நீதி, அன்பு, வல்லமை ஆகியவற்றின் வெளிப்பாடுகள் [எபிஃபெனி] சத்தியத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டபடி ஏற்ற காலத்துக்குரிய தாகவும் மற்றும் அதன் ஆவி அபரிமிதமாக பிரகாசிப்பதாகவும், மிக ஏராளமாகவும், மிக ஆழமாகவும், அளவிட முடியாததாகவும் இருக்கிறபடியால் முதலில் தேவனுடைய

ஜனங்களின் முக்கிய தலைவர்களாலும்கூட முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாததால் அதைக்கொண்டு சகோதரர்களுக்கு ஊழியர்களையும் முடியவில்லை. மோசே மலையிலிருந்து இறங்கிய போது, அவருடைய முகம் பிரகாசித்த சம்பவம் தொடர்பாக, இதே போலான சிந்தனை காணப்படுகிறது - (யாத். 34:29) - ஏனெனில் இது நிறைவேறுதலில் முதன்முதலில் முன்வைக்கும்போது அது கொடுக்கப்பட்டதுதார்கள் உட்பட சகோதரர்களுக்கும் சத்தியத்தின் அபரிமிதமான பிரகாசமானது இருந்ததை சுட்டிக்காட்டுகிறது. எபிஃபெனி சத்தியத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட படி தேவனுடைய மகிமையான குணாம்சத்தின் இந்த வெளிப்பாடுகள் முதலில் முக்கிய தலைவர்களாலும் கூட முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவைகள் ஜாண்சன் போதகரின் சொற்பாழிவுகள் மற்றும் போதனைகளில் கொடுக்கப்பட்ட குறிப்பிட்ட சத்தியங்களின் அடிப்படையான வெளிப்பாட்டின் மூலமாக தொடர்க்கியது. படிப்படியாக எபிஃபெனி சத்தியத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேவனுடைய பிரசன்னத்தின் இந்த அபரிமிதமான மற்றும் பிரம்மிப்பட்டும் சான்றுகளுக்கு பதிலளிக்கும் விதமாக, கர்த்தருடைய எபிஃபெனி நிர்வாகியாகவும், வாய்க்கருவியாகவும் இருந்த ஜாண்சன் போதகர், முக்கியமாக அந்த நாட்களில் அவருடைய பிரசங்கங்கள் மூலமாக பின்பு அவருடைய எழுத்துக்களின் மூலமாக) யேகோவா தேவன் தன்னை புரிந்துகொள்ள முடியாதவர் மற்றும் ஆழங்கான முடியாதவர் என்று அறிவிக்கிறார் என்பதாக சாட்சியமளித்தார். இருந்தபோதிலும், நம்முடைய உன்னதமான யேகோவா தேவன் தம்முடைய பிரதீஷ்டை செய்த தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட அநேக பாத்திரங்களின் வழியாக, குறிப்பாக ரஸல் போதகர், ஜாண்சன் போதகர், ஜாலி போதகர் ஆகியோர் மூலமாக அவருடைய எழுத்துக்களைக் குறித்ததான் புரிதலைக்கொடுத்தார்.

நம்முடைய புரிந்து கொள்ளுதலில் நாம் ஒரு இரகசியத்தைப் பற்றி பேசுகிறோம் என்ற காரியத்தை முதன்மையாக வைத்திருக்க வேண்டும். இரகசியம் வெளிப்படுவதற்கான ஏற்றகாலம் வரும் வரைக்கும் வைத்திருக்க வேண்டும். தேவனுடைய ஊழியர்களின் போதனைகள் மிகுந்த கவனத்துடனும் மனதின் முழுவிருப்பார்வத்துடனும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, அத்தகைய போதனைகள் வேதாகமத்தோடு இசைவாக இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை ஒவ்வொரு பிரதீஷ்டை செய்த தனிநபரும் “தீனந்தோறும்” வேதவாக்கியங்களைக் கொண்டு ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். நாம் “அந்த ஆக்கள் [உபதேசங்கள்] தேவனால் உண்டானவைகளோ என்று சொந்து பார்க்க வேண்டும்.” “எல்லாவற்றையும் சொந்த்துப் பார்த்து நலமானதைப் பிழித்துக் கொள்ளுப்பகள்” (1 யோவா. 4:1; 1 தெச. 5:21). விடாமுயற்சியுடனும், கவனத்தோடும் தேவுதின் மூலமாக விலையேறப்பெற்ற “வெளியாகிய” சத்தியத்தை கண்டுபிடிப்போம் (மத. 7:7). மற்றவர்களிடமிருந்து [மந்தமாக கேட்கிறவர்களிடமிருந்து] மறைக்கப்பட்ட பொக்கிணங்களைக் கண்டுபிடிப்போம். தேவனுடைய “விசுவாசம் மற்றும் ஆராதனை முறையைக்” கண்டறிந்து,

அதைக் குறித்து படிப்படியாக மேலும் மேலும் அறிந்து கொள்வோம். தேவன் மிகுந்த கவனமாகவும், முழுமையாகவும் கண்டறியக் கூடாதபடி மறைத்து வைத்திருப்பதை மட்டுமே நம்மால் கண்டறிய இயலாது. ஏனெனில், அவைகள் [முன்னேறுகின்ற சத்தியம்] வெளிப்படுத்தப்படுவதற்கான ஏற்ற காலம் இன்னும் வரவில்லை. உபா. 29:29, “**மறைவானவைகள் நம்முடைய தேவனாக்ய கர்த்தருக்கே உரியவைகள், வெளிப்படுத்தப் படவைகளோ, இந்த நியாயப்பிரமாணத்தின் வார்த்தைகளைப்படியெல்லாம் செய்யும் படிக்கு,** நமக்கும் நம்முடைய பள்ளைகளுக்கும் என்றென்றைக்கும் பரியவைகள்.” [தேவனால் அழைக்கப்பட்டு, தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு முழு பிரதீஷ்டை செய்த தேவனுடைய பிள்ளை]. ரோம. 16:25; கொலோ. 1:26-ஜியும் பார்க்கவும்.

என்றாலும் நாம் சத்தியத்தை அறிந்து கொள்வது தான் சரியான காரியம் எனில், தேவன் ஏன் சத்தியத்தை மறைத்து வைத்தார்? என்று ஆர்வமுள்ள மனது கேட்கலாம்! இந்த சமயத்தில் எல்லாரும் அதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று தேவன் விரும்பவில்லை என்று நாங்கள் பதிலாளிக்கிறோம். (ரோம. 11:32-டன் ஒப்பிடவும்). ஏனெனில், உலகஞானிகள் இந்த சமயத்தில் நிகழ்கால சத்தியத்தை பெறுவதற்கும், பயனடைவதற்கும் உரிய தாழ்மையுள்ளவர்களாயில்லை. ஏனெனில், அவர்களுக்கு தேவனுடைய வார்த்தைகளைக் குறித்து அதிகரிக்கும் அறிவானது தற்போது அவர்களின் குற்றத்தை அதிகரிக்கச் செய்வதோடு, அவர்களுக்குத் தீமையாக மட்டுமே வேலை செய்யும். இதன் காரணமாகத்தான் தேவன் அதை அவர்களிடமிருந்து மறைக்கிறார். “வானத்துக்கும் நூக்கும் ஜன்னவரே! இவைகளை [உலக] ஞானகளுக்கும் கல்விமான்களுக்கும் மறைத்து, பாலகருக்கு [சாந்தம், தாழ்மை மற்றும் நம்புகிறவர்கள் - மத 18:3,4.] வெளிப்படுத்த விடுமால் உம்மை ஸ்தாத்தாக்கிறேன்: ஆம் பாவே! இப்படிச் செய்வது உம்முடைய திருவளத்துக்குப் பரியமாய்நூத்து” என்று இயேசு கூறினார். (மத 11:26; லூக்கா 10:21).

விடாமுயற்சியுடன் தேடுவதின் மூலமாக மட்டுமே ஏற்றகால சத்தியத்தை [நிகழ்கால சத்தியத்தை] கண்டு கொள்ள முடியும். பின்வரும் தகுதிகளையுடையவர்களால் மாத்தீரமே சத்தியம் கண்டறியப்பட்டு உறுதியாகக் கைக்கொள்ளப்படுகிறது. பயபக்தி (சுங் 25:14; 111:10), அதற்கு தகுந்த தாழ்மை (யாக் 4:6; 1 பேதுரு 5:5,6), சாந்தகுணம் (சுங் 25:9), நீதியின் மீதான பசிதாகம் (மத 5:6), உண்மையும் நன்மையுமான இருதயம் (லூக்கா 8:15) மற்றும் பரிசுத்தம். “பரிசுத்தமில்லாமல் ஒருவனும் கர்த்தரை தாச்சிப்பதல்லையே” (எபி, 13:14; மத 5:8; சுங் 97:11). விடா முயற்சியுடன் தேடுவதற்கு போதுமான ஆர்வமும், உள்கழும் உள்ளவர்கள் மட்டுமே தேவனுடைய வார்த்தையின் விலையே றப்பெற்ற ஞானத்தைக் கண்டுபிடிப்பார்கள். அதைக்



“.....ஆத்காலங்களுக்கும் தலைமுறை தலைமுறைகளுக்கும் மறைவாய்நூத்து, சீப்பொழுது அவருடைய பரிசுத்தவான்களுக்கு வெளியாக்கப்பட்ட இரகசியம்.....”

கொலோசையர் 1:25.



கொண்டிருக்கும் “**கர்த்தருடைய சொற்களீருக்கையில் எழுதரும் உருக்க, புடம்பீட்டை வெளிளக்கொப்பான சுத்த சொற்களாய்ருக்கிறது”** (சுங் 12:6). “அதன் வார்த்தை வெளிள வர்த்தகத்திலும், அதன் ஆதாயம் சங்கபாளையும் உத்தமமானது.” (நீதி 3:13-15).

இதற்குமேலும் நமக்கு தேவைப்படுவது என்ன? என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறது. விடாமுயற்சியோடும், சரியான மனப்பான் மையோடும் தேடுவார்கள் அவர்களுடைய நாட்களில் [நிகழ்கால சத்தியத்தை] தெரிந்து கொள்வதற்கு அவர்களுக்குத் தேவையானதைப் பெற்றனர். ஆனால் நமது நாட்களில் [ஆக்கப்பட்டுவர்மாக முன்னேற்றமடைந்து வருகிற சத்தியம்] தெரிந்து கொள்வதற்கு அவைகள் மட்டும் போதாது. ஆபிரகாம் காலத்தில் அறிய வேண்டியது நோவாவின் காலத்து சத்தியத்தை விட அதிகமாக இருந்தது அல்லது யோவான் ஸ்நானன் காலத்தில் அறிய வேண்டியது இன்னும் அதிகமாக இருந்தது. அல்லது அமெரிக்கா கண்டுபிடிக்கப்பட்ட காலத்தின்போது உலகில் இருந்த தங்கம் மற்றும் வெளியின் விநியோகம் இன்றைய காலத்தில் இன்னும் அதிகமாக இருக்கிறது. நம்முடைய பிதாக்கள் தேவனுடைய வார்த்தையின் சத்தியத்திற்காக அதே போலான சுரங்க வேலையைத் தான் செய்தார்கள். ஆனால், அவைகளின் விநியோகம் இன்னும் தீந்துவிடவில்லை. தேவனுக்கு நன்றி!

தம்முடைய வார்த்தையால் பரிசுத்தமாகப்பட்டவர்களும், அவருடைய அழைக்கப்பட்ட, தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுமான விசவாச உண்மைத்துவமுள்ள பிள்ளைகளுக்கு இரக்கத்தின் தேவன் எவ்வளவு கிருபையுள்ளவராக இருக்கிறார்! பிரதீஷ்டை செய்த தேவனுடைய பிள்ளை, அந்த தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஊழியர்களின் மூலம் கொடுக்கப்பட்டபடி தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் படிக்கும் மாணவராகும் போது, தேவனுடைய ஆழமான விழயங்களை புரிந்து கொள்ளும் பாக்கியத்தை பெறுகிறான் (உபா. 29:29). ஆபகூ 2:2-ல் “**தாசனத்தை எழுத அதைத் தீர்த்தமாக வரு**” [ஏற்றகால சத்தியம்] என்றும் வசனம் 3-ல் “**ஞானத்தைக் காலத்திற்கு தர்சனம் இன்னும் வைக்கப்படிடிருக்கிறது**” [நிகழ்கால சத்தியம்] என்றும் வாசிக்கிறோம். சவிசேஷ யுக கொழித்தல்கள், பரோவியா மற்றும் இதற்கு இணையான எபிஃபெனியின் கொழித்தல்கள் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொள்வோம். இந்த வேலையானது, கர்த்தர் ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்களை பிரித்தது மட்டுமல்லாமல், அவருடைய கோதுமை மணிகளுக்கும், களைகளுக்கும் இடையேயான வேறுபாட்டையும், தேவனிடத்தில் விசவாச உண்மைத்துவமுள்ளவர்களுக்கும் இரண்டாம் மரணத்தீர்க்கும் உட்பட்டவர்களுக்கும் இடையேயான வேறுபாட்டையும் அல்லது பரோவியா மற்றும் எபிஃபெனி சத்தியத்தையும் அதன் ஆவியையும் உண்மையாய் கடைபிடிக்கக் கூடிய நல்ல லேவியர்களுக்கும், அதற்கு எதிராக கலகம் செய்கிற-

-வர்களுக்குமான வேறுபாட்டையும் வெளிப்படுத்தியது. இந்தக் கோட்பாடுகள் எல்லாம், பிரதிஷ்டை செய்த எபிலீபெனி பாளயக்காரர்களுக்கு இன்றைக்கும் பொருந்தக் கூடியதாக இருக்கின்றன. நாம் முன்பு அனுபவித்த ஆசீர்வாதங்களை ஒப்பிடும்போது சோதனைகள் மற்றும் சுத்திகரிப்புகள் கடுமையானதாக இருந்தாலும் எபிலீபெனி சுத்திகரிப்பு பணியின் நுணுக்கம் மற்றும் தீவிரத் தன்மையைக் குறித்து நாம் ஆச்சரியப்படவோ அல்லது வருத்தப் படவோ கூடாது. இதைக் குறித்து எபிலீபெனி தூதுவர் குறிப்பிடும்போது, (PT '50, பக்கம் 91, பகுதி-1) “இது மகவும் கடுமையான சோதனையாக இருக்கும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம் என்றும், இதன் காரணமாக பெரிய எண்ணக் கைய்லான ஆய்க்குரைய மரணாய்கள் ஏற்படும்” என்றும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். தேவனுடைய பரோவியா மற்றும் எபிலீபெனி தூதுவர்கள் வெளிப்படுத்தியபடி தேவனுடைய வார்த்தையை முழுமையாகவும், உண்மையாகவும் கடைபிடிப்பதும், நிறைவேறிய உண்மை நிகழ்வுகளோடு இணக்கமாக இருப்பதும், சுத்தியம் மற்றும் நீதியின் கோட்பாடுகளுக்கு இணக்கமான நடப்பதும் மட்டுமே நமது ஒரே பாதுகாப்பான வழி. பிரதிஷ்டை செய்த விசுவாசிகளாக நாம் “உன் கால்நடையைச் சீர்தூக்கிப்பார் உன் வழிகள்லாம் நிலைவருப்பையிருப்பதாக” (நீதி 4:26) என்றபடி இருப்போமாக!

ஸ்ரீ உயிர்த்துமிழுடைய ஜெஜீவியத்தின் உவ்ளடக்கங்கள்

துதித்தல்: இருக்கிறவராய் இருக்கிற தேவனுக்கே மகிமையை செலுத்துங்கள்! அவரைத் துதியுங்கள்! உங்கள் ஜெபங்களை

துதித்தலுடன் தொடர்க்குங்கள்!

“கர்த்தரைத் துதி! என் ஜூத்துமாவே, கர்த்தரைத் துதி! நான் உய்ராடிருக்கும் மட்டும் கர்த்தரைத் துதிப்பெனி: நான் உள்ளளவும் என் தெவனை கீர்த்தனம் பண்ணுவேன்” – சங்கிதம் 146:1,2.

மனம் வருந்துதல்: மனனிப்புக்காகவும், உங்கள் வழிகளி லிருந்து மனந்திரும்புவதற்காகவும் உங்களுக்கு வேண்டிய பொலத்தைக் கேள்ளங்கள். “தேவனை உமது கிருபையீர்யாடி எனக்கு கிரீக்கும், உமது முதுந்து கிருக்கங்கள்யாடி என் மீறுதல்கள் நீங்க என்னை சுத்திகரியும். என் அங்கூரம் நீங்க என்னை முற்றலும் கழுவ என் பாவமற என்னைச் சுத்திகரியும்.” – சங்கிதம் 51:1-2.

வேண்டுக்கொள்ளுதல்: ஆண்டவர் உங்களுடைய இருதயத்தில் எதை வைத்து வைத்திருக்கிறார்?

தேவனுடைய சமாதானம் உங்களின் இருதயத்தையும், மனதையும் பாதுகாப்பதற்கு அவரிடம் வேண்டிக் கொள்ளுங்கள்.

“நீங்கள் ஒன்றுக்கும் கவலைப்படாமல், எல்லாவற்றையும் குறித்து உங்கள் ஏண்ணப்பக்களை ஸ்தோத்திரத்தொடை கூடிய ஜெபத்த னாலும் வேண்டுதல்னாலும் தேவனுக்குத் தெரியப்படுத்துயீகள்.” ரிவ. 4:6-7.

அழிபணிதல்: அவருடைய வழியில், அவருடைய ஏற்ற சமயத்தில் பதிலளிக்க உங்கள் ஜெபங்களை தேவனிடம் கொண்டு செல்லுங்கள். அவருடைய சித்தத்திற்கு அடிபணியுங்கள், அவருடைய சுத்தத்தை கவனித்து, செவிகொடுத்து அதற்கு அடிபணியுங்கள்.

“கர்த்தருக்கு காத்திரு அவர் உன் இருதயத்தை ஸ்தூபியாடுத்துவார். தமனதாய்நீந்து கர்த்தருக்கே காத்திரு.” சங். 27:14.

அவன் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இறைலடைகிறான்

By And By He is Offended

ஆகவும் தனக்குள்ளே வொல்லாதவனாய், கொஞ்சக் காலமாத்தரும் நிலைத்திருப்பான்: வசனத்தின்மத்தம் உபத்திரவழும், துண்பமும் உண்டானவுடனே, அவன் சீக்கிருத்திலையே சர்தேகங்களால் நிறைந்தவனாக இறைலடைவான் (மதி 13:21) (அடிப்படை ஆங்கலம்).

தத்தியத்தைக் கேட்பவர்கள், அதை சொந்தமாக்கிக் கொள்வதற்கு கொஞ்சம் செலவாகும் என்பதை அவர்கள் கண்டு கொள்ளும் வரை, அதை சந்தோஷத் தோடே ஏற்றுக் கொள்ளுகிற ஒரு வகுப்பாரைப் பற்றி இயேசு நமக்கு இங்கு கூறுகிறார். பின்பு அவர்கள் ஏமாற்றமடைந்து துன்பம், மற்றும் சுயத்தை பலியிடுதல் ஆகிய தவிர்க்க முடியாத அதன் விலையைக் கொடுப்பதற்கு பதிலாக, சுத்தியத்தையே சரணடையீசு செய்து விடுகிறார்கள்.

பல்வேறான சூழ்நிலைகளின் கீழ் உள்ள ஜனங்கள் “சுத்தியத்தை வாய்கு, அதை யீற்காதே” (நீதி. 23:23) என்பதற்கு இணங்க இருக்க வேண்டுமெனில் அவர்கள் எதிர் கொள்வதற்கு பல்வேறான சோதனைகளும், விட்டுவிடுவதற்கு பல்வேறான விலையேற்றப்பெற்ற காரியங்களும் இருக்கின்றன. ஒரு விதியாக, வாங்குபவர் மிகவும் உயர்வாக மதிப்பிடும் காரியங்களில் அதன் விலை கோரப்படுகிறது. ஆம், சமுதாயம் அந்தஸ்து, புகழ், நற்பெயர் ஆகியவைகளே எல்லா காரியங்களிலும் மிகவும்

“மறுவர் முன்பாக என்னை அறிக்க பண்ணுகிறவன் எவனோ, அவனை நானும் யாலோகத்திலிருக்கிற என் மிதாவின் முன்பாக அறிக்கை பண்ணுவேன். மறுவர் முன்பாக என்னை மறுதலிக்கிறவன் எவனோ, அவனை நானும் யாலோகத்திலிருக்கிற என் மிதாவின் முன்பாக மறுதலியில்லேன்”

யத்தேயு 10:32,33.

விலைமதிப்புள்ளதாகக் கருதப்படுகிறது. வழக்கமாக சுத்தியத்துக்காகவும், அதன் ஊழியத்துக்காகவும் நாம் கொடுக்க வேண்டியது அப்படிப்பட்ட விலையே ஆகும். சந்தேகமில்லாமல் இன்றும் அந்தவிலையானது, இயேசு ஒரு ஊழியக்காரராக வந்திருந்த காலத்திலிருந்ததைப் போலவே இருக்கிறது. அப்பொழுது இருந்த கடுமையான சிலுவை தாழ்மையான ஒருவரை ஏற்றுக் கொண்டு அவரை பின்பற்றுவதாகவே இருந்தது. அவ்வாறு அவரைப் பின்பற்றி வந்தவர்களில் அந்த நாளில் இருந்த இறையியல் வல்லுநர்களாகிய வேதபாரகர், பரிசேயர் என்பவர்களில் ஒருவரும் இல்லை. இயேசுவின் அற்புதங்கள் மற்றும்

போதனைகளைக் குறித்த அவர்களுடைய ஒரே பதில், “இந்த மன்றன் ப்ரசார பிழித்தவனைன்று நாங்கள் அறிந்தருக்கிறாம்” (யோவா. 8:52) என்பதாகவே இருந்தது.

அந்நாளில் இருந்த சபையின் ஆட்சியாளர்கள், யூத மதத்தின் எந்த காலப்பகுதியிலும் வெளிப்புற தோற்றாவ்களில் மிகவும் கண்டிப்பானவர்களாகவே இருந்தார்கள். நிச்சய மாகவே, இயேசுவுக்கு எதிராக ஜனங்களை எச்சரிப்பதன் மூலமாக அவர்கள் தேவனுக்கு தொண்டு செய்வதாக எண்ணினார்கள். போதகர்கள் என்னும் தங்களுடைய பதவியின் முக்கியத்துவத்தைக் குறித்து மிகவும் உன்னிப்பான கவனத்துடன், அதைக் குறித்து பெருமையுடன் இருந்தபடியால், சாந்தமுள்ள “தேவ ஆட்டுக் குடியை” ஏற்றுக் கொள்ள எந்த வழியிலும் அவர்கள் தயாராக இல்லை. “அவர்கள் குருடருக்கு வழி காடுக்க குருடர்களா யருக்கிறார்கள்” என்று இயேசு கூறினார். (மத. 15:14). அவர்களுடைய வழி நடத்துதலை குருடர்கள் மட்டுமே பின்பற்றினர். கேட்கிற காதும், காண்கிற கண்ணும் உள்ளவர்கள் கர்த்தராகிய இயேசுவைப் பின் பற்றினார்கள்.

இந்த இயேசுவின் மீது நம்பிக்கை வைப்பது என்பது பல நூற்றாண்டுகளாக வழக்கத்தில் இருக்கும் பெரிய அமைப்பாகிய மதக் கொள்கையை அவர்கள் எதிர்ப்பதாக யூதமார்க்கத்திலிருந்து மதம் மாறுபவர்களால் உணரப் பட்டது. இது ஒரு சோதனையாக - தகித்தலாக (மத. 13:6) இருந்திருக்க வேண்டும். புதிய போதகரை (இயேசு) மதவெறியர் என்று கூறி ஏற்க மறுத்த, கற்றறிந்த வேதவல்லுநர்கள் எல்லாருடைய கருத்துகளுக்கும் எதிராக, கல்வியறிவு இல்லாத மனிதர்களாகிய அவர்கள், தங்கள் கருத்துக்களைக் கூறி எதிர்ப்பதாக உணர்வது, அவர்களுடைய தெரியத்தையும், விசுவாசத்தையும் தீவிரமாக சோதிப்பதாகவும் இருந்திருக்க வேண்டும். மேலும், ஜூவரியமும், அதிக செல்வாக்குமின்ஸ் வகுப்பினராகிய சமுதாயத்தின் நட்பின் மூலமாக சிறுகச் சிறுகப் பெற்று வந்த பணம் சார்ந்த நன்மைகளிலிருந்தும் இது அவர்களைத் துண்டிப்பதாக இருந்தது. இந்த காரியங்கள் அனைத்துமே கடினமான, சோதனைகளாக இருந்தன. ஆனால், “யாசுஷ்தி ஜனங்களாக.” (தீத்து 2:14) வளர்த்து, பிரித்தெடுக்கப்பட, இந்த வழியிலேயே சோதனைகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. எனவேதான், எந்த மனிதனாவது, அவரைக் குறித்தும், அவருடைய வார்த்தைகளை - போதனைகளைக் - குறித்தும் வெட்கப்படுவானானால், அவன் அவருடைய சீஷனாவதற்கு தகுதியுள்ளவன் அல்ல என்று இயேசு அறிவித்தார். இன்றைய நாளில் அதற்கு மிகச் சரியான இணை வார்த்தைகள் என்னவெனில், கர்த்தருடைய போதனைகளைக் குறித்து வெட்கப்படுகிறவன், - அவர் பிரசன்னமாயிருப்பதை விசுவாசித்து அறிக்கை செய்ய வெட்கப்படுகிறவன் எவனும் அவருடைய சீஷனாவதற்கு தகுதியுடையவன்ல்ல (மத. 10:32,33; ரோம. 10:9; வெளி. 3:5).

அந்த நாளின் இறையியல் வல்லுநர்கள், இயேசுவை, மேசியாவாக விசுவாசித்து, அவரைப் பின்பற்றியவர்களை பயமறுத்தி துண்பப்படுத்தினார்கள். அவர்கள் எல்லாரும்

மேசியா வருகிறார் என்று நம்பினார்கள். ஆனால் அவருடைய பிரசன்னத்தை மறுதலித்து அவ்வாறாக, “அவர்களைச் சந்திக்கும் காலத்தை அறியாமல் போய்வீட்டார்கள்.” (லூக். 19:43). அதைப்போலவே இக்காலத்தைய இறையியல் வல்லுநர்கள் கிறிஸ்துவின் பிரசன்னத்தை கசப்புணர்வுடன் எதிர்க்கிறவர்களாயிருக்கின்றனர். ஏனென்றால் இக்கால மதகுருக்கள், அவர்களை சந்திக்கும் காலத்தை அறியாமல், யூத சபையினர் செய்ததைப் போலவே இவர்களும் “இடறுகிறார்கள்.” இப்போதும் கூட அவர்கள், தேவாலயங்களில் (சபைகளில்) பயமறுத்தி, துண்பப்படுத்துகிறார்கள், ஆயினும் வேறுவழியில்; இது இப்போது நாவினால் துண்பறுத்துவதாக இருக்கிறது.

அந்த நாளின் கடுமையான பார்ட்சைகளின் ஒன்று, தேவாலயத்துக்கு புறம்பாக்குவதாயிருந்தது. “அவர்கள் யூதருக்கு யந்தார்கள்.” ஏனெனில் இயேசுவை மேசியா என்று எவனாவது அறிக்கை பண்ணினால் அவன் ஜெப ஆலயத்துக்கு புறம்பாக்கப்பட வேண்டும் (யோவா. 9:22) என்று ஏற்கனவே யூதர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்நாட்களில் இது மட்டுமே “மதிப்புக்குரிய சபையாக” இருந்தது. ஏழை யூதனுக்கு, இந்த சபையிலிருந்து புறம்பாக்கப்படுவது அவமதிப்பாகத் தோன்றியது, உண்மையுள்ள யூதர்கள், தேவனுடன் தங்களுடைய உறவு பெயர்ச்சபையில் அவர்கள் சேர்ந்து இருப்பதைப் பொறுத்தே இருந்தது என்று கருதியதில், எந்த சந்தேகமுமில்லை. புதிய போதகரான இயேசு பரிசேயர்களுக்கும், ஜெப ஆலயத்தின் அதிகாரிகளுக்கும் எதிராக பேசியதுடன், அநேக விஷயங்களில் அவர்கள் மாயக்காரர்களாக இருப்பதாகவும் சொன்னார் - அதாவது அவர்கள் நீண்ட ஜெபம் செய்வதும், தங்கள் உதடுகளினால் நெருங்கிச் சேர்வதும், ஒரு நடிப்பு என்று கூறினார். அவர் ஒரு சபையைக் கொண்டிருந்தாரானால், சில யூதர்கள் இயேசுவைப் பின்பற்றி அவருடைய சபையில் சேர்ந்து கொள்ள விருப்பமாயிருந்தார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய காட்டிய சபை அவர் போதித்த சத்தியங்களால் கூட்டிச் சேர்த்து கட்டப்பட்டிருந்தது, மேலும் “உங்கள் நாமங்கள் யரலோகத்தில் எழுதியஞ்சிக்கிறதாக சந்தோஷப் படுங்கள்” (லூக். 10:20) என்று அவர்களிடம் அவர்களென்னார்..

“நீகழ்கால சத்தியத்தைப்” பெறுகிறவர்கள் அடிக்கடி பல இடங்களில் சபைகளுடன் உள்ள ஜக்கியத்திலிருந்து துண்டிக்கப்படுகிறார்கள். பரம மன்னாவை ருசிபார்த்த வர்கள் இனி உமியை உண்டு தீருப்தியடையமாட்டார்கள். ஆயினும் அவர்கள் சபைகளில் நீண்ட காலமாக அடையாளங்களைப்பட்டு, தங்களுடைய சமூகம் மற்றும் நலவாழ்வு சம்பந்தப்பட்ட செயல்பாடுகளிலும் தீவிரமாக ஈடுபட்டு வந்தவர்கள்; தங்களுடைய எளிமையில் அவர்கள் அந்த ஊழியத்தை “இயேசுவுக்காக வேலை செய்வதாக” எண்ணி செய்து வந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட கட்டுகளிலிருந்தது பிரிவு வலதுகரத்தை வெட்டுவது போலிருக்கிறது என்பதாகவே எண்ணினார்கள். ஆனால் அக்காலத்திலிருந்ததைப் போலவே, இப்போதும்கூட பெயர்ச்சபையானது இடறி விழுகிறது. (எசா. 28:13; வெளி. 18:2,21). அதில் இருந்த-

வர்களில், ஆட்டுக்குடியானவரின் ஜீவபுஸ்தகத்தில் பெயர் எழுதப்பட்டவர்கள் மட்டுமே. அவரால் வெளியே வரும்படி அழைக்கப்பட்ட அவருடையவர்களைன்று இன்று வரை அங்கீரிக்கப்படுகிறார்கள்.

அப்போது பிரசன்னமாயிருந்த சமயம், இயேசு தரையிலே துப்பி, உமிழ்நீரினால் சேறுண்டாக்கி, அந்த சேற்றை பிறவிக்குருடனாகப் பிறந்த அந்த மனுஷனுடைய கண்களின்மேல் உண்மையிலேயே பூசி பார்வையடையச் செய்தார் (யோவான் 9). அதைப் போலவே இப்போதும் இந்த யுகத்தின் முடிவில், அவருடைய வாயின் வார்த்தைகளை, களிமண்ணாகிய மனுக்குலத்தாருடன் கலந்து, அவர்களை உபயோகித்து, அவருடைய சத்தியத்தைப் புரிந்து கொள்ளவும், அதன் அழகைக் காண்பதற்கும், ஆவிக்குரிய ஞானத்தை தீற்பதில் அவருடைய கருவியாக இருக்கலாம் - அந்த குருடான கண்கள் தீற்கப்பட்டது ஏழாம் நாளாகிய ஓய்வு நாளாயிருந்த - இப்போது இது பிரமிக்கத்தக்க அளவிலான ஏழாம் நாளாயிருக்கிறது. ஆதாமின் சிருஷ் டிப்பு முதல் 6000 வருடாலம் 1872 இலையுதீர் காலத்தில் நிறைவடைந்திருந்தது. இது பிரசன்னமாகியிருக்கிற இயேசு வின் வல்லமையால் களிமண்ணும், கழுவுதலும் பார்வையைக் கொடுத்துள்ளது. இப்பொழுதும் கூட, அப்படியே இயேசுவின் இரண்டாம் வருகையில் பிரசன்னமாயிருக்கும் அவருடைய வல்லமை, குருடான ஆவிக்குரிய கண்களுக்கு பார்வையைக் கொடுக்கிறது.

அந்த பார்வையற்ற மனுஷனுடைய காரியம், வேறு காரியங்களில், தற்கால பிரகாசிப்பிக்கப்பட தேவனுடைய ஜனங்களைப் போல இருக்கிறதெனில் ஆச்சரியப்பட வேண்டாம். அந்த பார்வையற்றவன் இயேசுவின் மீது தனக்கு இருந்த விசுவாசத்தை அறிக்கையிட்ட போது, அவர்கள் : “நீ எங்களுக்குப் போத்திக்ராவா என்று சொல்ல அவனை ஜைப ஆலயத்துக்குப் புற்பெ தள்ளியீட்டார்கள்.” (யோவா. 9:34). அவன் அமைதியாக தன்னுடைய இருதயத்தில் விசுவாசித்து ஜைப ஆலயத்தில் தன் நிலையைத் தக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கலாம்; ஆனால் அது கோழைத் தனமாயிருந்திருக்கும், அப்படி அவன் செய்திருப்பானானால், அவரைக் குறித்து வெட்கப்பட்டவனாக - அதைத் தொடர்ந்து இயேசுவுடன் அவனுக்கு கிடைத்த ஜக்கியத்தை இழுந்திருப்பான். கர்த்தருடைய பிரசன்னத்தையும், வெளிச் சம் மற்றும் சத்தியத்தின் ஆசீர்வாதத்தையும் அறிந்து ணர்ந்து கொள்ள உங்கள் கண்கள் தீற்கப்பட்டிருக்குமானால், அந்த குருடனான மனுஷன் செய்தது போல நீங்கள் நடந்து கொள்வதற்கு அதைப் போன்ற வாய்ப்பை நீங்களும் பெற்றிருக்கிறீர்கள். அந்த வாய்ப்பு அவனுடைய விஷயத்தில் அமைதியாயிருந்து சபையில் தொடர்ந்து இருப்பதற்கோ அல்லது அவருடைய பிரசன்னத்தை அறிக்கையிட்டு வெளியே தள்ளப்படவோ கொடுக்கப் பட்டிருந்தது போல உண்ணிடமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; “மனுஷருக்குப் பயப்படும் பயம் கண்ணியை வருவிக்கும்” என்பதைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டு அவரைக் குறித்தும், அவருடைய வார்த்தைகளைக் குறித்தும் வெட்கப்படப் போகிறாயா அல்லது அவரைப் பற்றி அறிக்கையிட்டு, பிதா

முன்பாகவும், அவருடைய பரிசுத்த தூதர்கள் முன்பாகவும் அறிக்கையிடப் போகிறாயா. நாம் மனிதர்களுடைய அபிப்பிராயங்கள், மரியாதை மற்றும் உலகப்பிரகாரமான “பாபிலோன்” சபையை (பெரியதோ அல்லது சிறியதோ) நேசித்து ஒருவருக்கொருவர் தரும் கனத்தைத் தேடுவோ மானால், தேவனிடம் இருந்து மட்டுமே வருகிற கனத்தை நாம் எப்படி எதிர்பார்க்கலாம்?

மேலும் “அவனை அவர்கள் புற்பெ தள்ளியீட்டதை இயேசு கௌன்ஸ்யீட்டு: அவனைக் கண்டபோது” (வசனம் 35) தனிப்பட்ட முறையில் அவனுடைய போதகரானார், அந்த மனுஷன் “அவரைப் பணந்து கொண்டான்.” அப்படியே உன் விஷயத்திலும் நடக்கும்; அவருக்காக நீ சொல்கிற சாட்சியை கர்த்தர் கேட்பார், பெயரளவிலான சபையாகிய - “பாபிலோ னிலிருந்து” (பெரியதோ அல்லது சிறியதோ) நீ பிரிந்திருக்கும் போது, இயேசு தாமே, அவருடைய சத்தியம் மற்றும் தீட்டம் பற்றிய அதிசயமான காரியங்களை உனக்குக் காண்பிப்பது உன்னுடைய அனுபவமாயிருக்கும். அதன் பின்பு மைய யாகவே நீ அவரை - ஆவியோடும், சத்தியத்தோடும் - தொழுது கொள்ளமுடியும், இனி ஒருநாளும் மனுஷருடைய கோட்பாடுகளை பணிந்து கொள்ள வேண்டியதில்லை. அவரை ஏற்றுக் கொள்வதில் நம்முடைய பர்ட்சையைக் குறித்து இயேசு அந்தப் பார்வையற்ற மனுஷனுக்கு விளக்கிச் சொன்னது போல நம்மிடமும் விளக்கிச் சொல்லப்படும்: “காணாதவர்கள் காணும்படியாகவும், காண்கறவர்கள் குருபாரும்படியாகவும் ந்யாயத்தீர்ப்புக்கு [ஓர் பார்ட்சை] நான் கீழ்த் தூக்கத்தில் வந்தேன் - என்றார்” (வசனம் 39). “என் நாமத்தின்மீதம் உங்களைப் பகைத்து உங்களை அப்புறப் படுத்துக்கு உங்கள் கொதறர் கர்த்தர் மக்கைப்படுவாராக என்க நார்களோ, அவர் உங்களுக்கு சந்தோஷம் உண்டாக்கும்படி காணப்படுவார், அவர்களோ வெடகப்படுவார்கள்.” (ஏசா. 66:5).

ஆகையால், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு “நீகழ்கால சத்தியத்துடன்” பல்வேறான சத்திய வகுப் பார்களில் சிலருடைய கண்களைத் தீற்ந்திருக்கிறது போலவே, அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்வது, அவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதை குறிப்பதுடன் அதன் விளைவான அக்கினிமயமான சோதனைகளையும் கொண்டு வரும். பெயர்ச்சபை போதனைகளின் அனுகூலத்தை விட கர்த்தருடைய தயவை தெரிந்தெடுத்துக் கொண்டவர்களுக்கு, கர்த்தர் ஆறுதலின் வார்த்தைகளைக் கொடுக்கிறார். அவருக்கு கீழாக, அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு தகுதியான, சாத்தியமான எந்த வழியிலாவது கட்டுரைகள், கடித்த தொடர்பு, நேரில் சந்திந்தல் முதலியவைகள் மூலமாக உதவி செய்வதில் நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

இவ்விதமான “துதித்தலை” இப்போது அனுபவிக்கிற சிலரைப் பற்றி நாங்கள் அறிந்திருக்கிறோம். அவர்கள் வசனத்தைக் கேட்டு, அதனை சந்தோஷத்துடன் ஏற்றுக் கொண்டார்கள் - அவர்களுடைய கண்கள் தேவனுடைய வார்த்தையின் அற்புதமான காரியங்களைக் காணும்படி தீற்கப்பட்டிருக்கின்றன. கர்த்தர் பிரசன்னமாகியிருக்கிறார் என்றும், தங்கள் கண்களைத் தீற்ந்திருக்கிறார் என்றும்

அவர்கள் அறிந்துணர்ந்து கொண்டனர். அவர்கள் அவரைக் குறித்து அறிக்கை செய்தனர்; மறுதலிக்கவில்லை. அவர்கள் அவருடைய மரணத்துக்கு ஒப்பான அடையாளமாக தண்ணீரில் ஞானஸ்நானம் பெற்று, உருவகமாக எழுப்பப்பட்டுள்ளனர். இப்போது அவர்கள் தினந்தோறும் - பழைய சுபாவத்தின் மரணம் - கிறிஸ்துவின் ஞானஸ்நானத்தின் சாயலான மரணத்துக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெறும்படி தேடுகிறார்கள். துன்பம் மற்றும் நிந்தையின் சூரியன் எழும்பி “தகித்தல்” தொடங்கிவிட்டது. அவர்கள் இருதயங்கள் கற்பாறையான நிலமாக இருந்தால், அவர்களுடைய அறிக்கை செய்தல் மற்றும் சகலமும் உலர்ந்து மழிந்துவிடும், ஆனால் அவர்கள் நல்ல இருதயங்களையுடையவர்களாயிருந்தால், அந்த விதை தொடர்ந்து வளர்ந்து கணிகொடுக்கும். அந்த சூரியன் அதை முதிர்ச்சியடையச் செய்து பூரணப்படுத்தும்.

ஒருவன் அவருடைய சீஷனாயிருக்க (அவரிடத்தில் கற்றுக் கொள்ள வாஞ்சிக்கிற ஒரு மாணவன்) விரும்பினால் அவன் தன் சிலுவையை சுமந்து கொண்டு அவர் பின் செல்லக்கடவன் என்று நம்முடைய எஜமான் எதனால் சொன்னார் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று இவர்களிடம் நாம் சொல்லலாம். நீங்கள் நற்கீர்த்

தீயிலும், தூர்க்கீர்த்தீயிலும் எவ்வாறு அவரைப் பின்பற்றி நடக்க வாக்களித்துள்ளீர்கள் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள், உபத்திரவு காலத்தீல் உதவி செய்ய அவர் எப்போதும் நம்முடன் இருக்கிறார் என்பதையும் கூட நினைவு கூர்ந்து, மேலும் நீங்கள், “நல்ல போர்ச்சேவகனாய் தீயிக்குறுப்புக்கவும்” - “வெவாசத்தினாலே அதாசன மானவரைத் தாச்சிக்கிறது போல உறுத்யாய்ருக்கவும்” தீரன் பெற்றவர்கள் என்பதையும் நினைவு கூருங்கள். (2 தீமோ. 2:3; எபி. 11:27).

“பரியமானவர்களே உங்களைச் சோதிக்கும்படி உங்கள் நடுங்கல் பற்றியெதிர் அதிகாரியைக் குருத்து ஏதோ புதுமையியன்று திகையால்ல நீங்கள் கந்திதுவன் நாமத்தினமித்தம் நந்திக்கப்படால் பாதித்தயவான்கள். ஏனென்றால், தேவனுடைய ஆவ்யாதை மக்கமையுள்ள ஆவ்யானவர் உங்கள் மேல் தங்கியருக்கிறார், அவர்களாலே தாஷ்க்கப்படுகிறார்: உங்களாலே மக்கமைப்படுகிறார்.” [தேவன் நமக்கு காட்டுகிறதும், நாம் பிரசங்கிக்கிறதுமான மகாபெரிய தீட்டத்தை விட அதிகமாக வேறு எதுவுமே தேவனுடைய நாமத்தையும், குணாமச்சத்தையும் மகிழமைப்படுத்துகிறதில்லை]. கிறிஸ்துவின் மகிழமை வெளிப்படும்போது நீங்கள் களிக்குற்று மகிழும்படியாக அவருடைய பாடுகளுக்கு நீங்கள் பங்காளி களானதால் சந்தோஷப்படுங்கள்! (1 பேதுரு 4:12-14). ***

“உன்னை அங்கீகாரிக்கப்பட்டவனாக நிறுத்தும்படி கற்றுக்கொள்”

Study to show thyself approved

“நீ வெடக்படாத ஊழியக்காரனாயும், சத்திய வசனத்தை நொன்னாமாயும் பகுத்தும் போதிக்கிறவனாயும் உன்னைத் தேவனுக்கு முன்பாக அப்பீகாக்கப்படவனாக நிறுத்தும்படி கற்றுக்கொள்.” 2 தீமோ. 2:15.

(Study-ஆங்கில வேதாகமம் பார்க்கவும்).

“வேத வாக்கியங்களைக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்” என்பதாக மட்டும் இந்த வேத வாக்கியம் குறிப்பிடாமல் “நீ உன்னை அங்கீகாரிக்கப்படவனாக காணியுக்கும்படி கற்றுக் கொள்” என்றும் தேவன் எதை அங்கீகாரித்து ஏற்றுக் கொள்வார் என்பதை கற்றறிந்து கொள் என்றும் குறிப்பி கீர்த்து. அதோடுகூட, முதலாவது, அவர் ஏற்படுத்தியிருக்கிற வெளிப்படுத்தலைக் கற்றுக்கொள் என்பதையும் அர்த்தப் படுத்துகிறது. பின்பு வேதவாக்கியங்கள் குறித்த அறிவை ஓரளவு பெற்றுக்கொண்ட பிறகு, நாம் அவற்றை தீயானித்து, அந்த வார்த்தைகள் எப்படி வாழ்க்கையின் எல்லா காரியங்களுக்கும் பொருந்துகிறது என்று கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். இவ்வாறாக, நாம் சந்தீத்து வருகிற ஒவ்வொன்றின் இயல்பையும், அது நன்மையானதா அல்லது தீமையானதா என்பதையும் நாம் கற்றறிந்து கொள்ளலாம். அப்போஸ்தலன் “அமைதலுள்ளவர்களாய்ருக்கும்படி, கற்றுக்கொள்ளுங்கள்” (1 தெச. 4:12 ஆங்கில வேதாகமம் காணவும்) என்று குறிப்பிடும்பொழுது பயன்படுத்தப்பட்ட அதே கருத்தின்படியான “Study - கற்றுக்கொள்” என்ற சொல், இங்கேயும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதன் மையக்கருத்து, நாம் மனிதரால் அல்ல, நாம் தேவனால் அங்கீகாரிக்கப்பட

வேண்டும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. சிறந்த ஆண்கள் மற்றும் சிறந்த பெண்கள் அனைவருடைய அங்கீகாரத்தை நாம் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதும் சரியானதே. ஆனால், நாம் கற்றுக்கொள்வதானது பிரதானமாக, இந்த வழியில் இருக்கக்கூடாது. முதலில், நாம் தேவனைப் பிரியப்படுத்தவும் - தேவனுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெறவும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நான் இரவும் பகலும், உம்முடைய வேதத்தைத் தியானிக்கிறேன் (சங். 1:2) என்று தாவீது சொல்லுகிறபோது - அந்த வேதப்பிரமாணம் அதன் உயரம் மற்றும் ஆழம், அதன் நீளம் மற்றும் அகலம் ஆகையில் அவனிடத்தில் எந்த அளவுக்கு கிரியை செய்யும் செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்தது என்பதைப் பார்க்கும் போது, ஆழமாக ஆராய்ந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய ஒன்று இங்கே இருப்பதை நாம் கவனிக்கிறோம். எனவே, தேவனைப் பிரியப்படுத்துவதே நம்முடைய முன்மையான நோக்கமாக இருக்கவேண்டும் என்பதே இங்கே அப்போஸ்தலனுடைய கருத்தாக இருக்கிறது.

“சத்தியவசனத்தை நொன்னாமாயும் பகுத்து” என்பது சத்திய வசனத்தைப் பொருத்தமாக உபயோகிப்பதைக் குறித்துக் காட்டுகிறது; சத்திய வசனத்தை எப்படி, எப்போது, எங்கே பொருத்தமாக பயன்படுத்துவது என்பதையும், தேவனுடைய

செய்தியின் வார்த்தையான சத்திய வார்த்தையை வழங்குவதில், தேவனுடைய மனதின் தீட்டமும், நோக்கமும், சித்தமும் என்ன என்பதையும் அறிந்து கொள்வதைக் குறித்துக் காட்டுகிறது. நம் கர்த்தருடைய முதலாம் வருகை மட்டும், தேவனுடைய செய்தி பிரதானமாக பழையஏற்பாட்டு வேதவாக்கியங்கள் மூலமாக கொடுக்கப்பட்டது. பின்பு தேவனுடைய செய்தி பரலோகத்திலிருந்து வந்தவரால் உறுதி செய்யப்பட்டது. கூடுதலாக நம்முடைய கர்த்தர் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களைத் தம்முடைய விசேஷித்த தூதுவர்களாக, சத்தியவசனத்தை விருத்தியாக்கவும், அறிவைத் தரும் வசனத்தை மிகுத்தியாக்கவும், தெய்வீக தீட்டம் பற்றி விளக்கும் வசனத்தைப் பெருகச் செய்யவும் பின்வைத்துச் சென்றார். இதன்மூலமாகத்தான் தீமோத்தேயு, தான் செவி கொடுத்து கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியதாயிருந்த கர்த்தருடைய செய்தி எல்லாவற்றையும் அறிந்துணர்ந்து கொள்ள முடிந்தது. உதாரணமாக தேவனுடைய செய்தியின் ஒரு பாகம் கடந்த காலத்துக்குப் பொருத்தமாகவும், ஒரு பாகம் யூதர்களுக்கு மட்டும் பொருத்தமாகவும், இன்னும் ஒரு பாகமோ தற்காலத்தில் ஜீவிக்கிற கிறிஸ்தவர்களுக்கு பொருத்தமாகவும், இன்னும்கூட வேறொரு பாகம் அவர்களுடைய எதிர்கால நம்பிக்கைகளுக்குப் பொருத்தமான தாகவும் இருக்கிறது.

நம்முடைய முந்பிதாக்களைக் காட்டிலும் நாம் அதிகத் தெளிவான விவரிச்சத்தைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்

ஆகவே, காரியங்களை நம்முடைய மனங்களுக்கு முன்பாக, நாம் சரியாகப் பகுத்தறிவதால், நாம் அதைக் குறித்த உண்மையான புரிந்து கொள்ளுதலையும், நம்முடைய நாளில் அவசியப்படுகிற விசேஷமான பிரகாசிப் பித்தலையும் பெற்றுக் கொள்வதீனால், நாம் நம்முடைய பிதாக்களைக் காட்டிலும் சிறப்பான முறையில் வசனத்தை சரியாகப் பகுத்து அறியக்கூடியவர்களாக இருக்கிறோம். அதனிலித்தம், நாம் நம்முடைய பிதாக்கள் காணாத “பரம அழைப்பு” மற்றும் “இழந்து போனதைத் தீரும்பக் கொடுத்தல்” - அதாவது சபைக்குரிய, பங்காக ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதமும், உலகத்தாருக்குரிய பங்காக மனுஷீக ஆசீர்வாதமும் என்பது பற்றிய தேவனுடைய வார்த்தையின் உபதேசங்களை இந்நாளில் நாம் காணமுடிகிறது. சபைக்கு தொடர்புடையதும், உலக ஆசீர்வாதம் தொடர்புடையதான காலங்கள் மற்றும் வேளைகளைப் பற்றிய சிலவற்றையும்கூட நாம் காண்கிறோம்.

இவ்வாறாக, நம்முடைய நாளில், சத்திய வசனத்தை நிதானமாய்ப் பகுத்தறிவது என்பது, கர்த்தருக்குரியதாகத் தோன்றுகிற எல்லாவற்றையும், வசனத்தின் மீது வீசுகிற எந்த வெளிச்சத்தையும், உன்னிப்பாக கவனித்து அறிந்து கொள்வதை அவசியப்படுத்துகிறது. இவ்வாறாக நாம் அதனை “நிதானமாய்ப் பகுத்தறியக்கூடிய” தீற்மையுள்ள வர்களாவோம். பழைய ஏற்பாட்டு வேதவாக்கியங்களில், “தேவனுடைய பாசுத் மனுஷர்கள் பாசுத் தூஞ்யனாலே

ஏவப்படிப் பெர்ணார்கள்” (2 பேது. 1:21) என்பதையும், கர்த்தர் அப்போஸ்தலர்களிடம், “நூலோகத்திலே நீங்கள் எவைகளைக் கடமூலிகளோ, அவைகள் யரலோகத்திலும் கடமீபடி ருக்கும்: நூலோகத்திலே நீங்கள் எவைகளைக் கடமூலிப் பீர்களோ. அவைகள் யரலோகத்திலும் கடமூலிப்கப்படும்” (மத. 18:18) என்று சொன்னதையும் நாம் எப்பொழுதும் மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

கர்த்தர் தம்முடைய ஜனங்களை சத்தியத்தின் பாதையில் வழிநடத்தி அவர்களுக்கு வரவிருக்கும் காரியங்களை அறிவிப்பார் (யோவா. 16:13) என்று அவர் வாக்களித் திருப்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. நாம் நம்மை உத்தமனாக நிறுத்தும்படி கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். கோட்பாட்டு உபதேசத்தைக் கற்றுக் கொண்டு, நம்முடைய நடத்தையின் போக்கை, அதற்கு இசைவாக்கிக் கொள்ள பெருமுயற்சி செய்யவும் - கிறிஸ்துவின் உத்தம விசுவாச முள்ள சிலுவை வீரனுடைய கடமைகளை உண்மையுடன் நிறைவேற்றவும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

கிறிஸ்தவ போர்வீரன், மிகச் சிறிய கடமையையும்கூட, தன்னுடைய அழைப்புக்குத் தகுதியான முறையில் நிறைவேற்றுக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு போர்வீரனாக தன்னுடைய கடமைகளுக்குத் தொடர்பில்லாத மற்ற விஷயங்களில் சிக்கிக் கொள்வதையும், விலகிச் செல்வதையும் அவன் அனுமதிக்கக் கூடாது. ஒரு போர்வீரன் என்ற வகையில் தன்னுடைய கடமைகளுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் வகையில் சில தனிப்பட்ட, உலகப்பிரகாரமான நன்மையைத் தேடும்படியாக வழிவிலகிச் செல்கிற கிறிஸ்தவ போர்வீரன் அந்த அளவுக்கு உண்மையற்ற போர்வீரனாக இருப்பதுடன் முழுவதுமாக அந்த ஸ்தானத்திலிருந்து வெளியே தள்ளப்படுவதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது.

“உன்னைத் தேவனுக்கு முன்பாக உத்தமனாக நிறுத்தும்படி கற்றுக்கொள்.” தேவனுடைய வார்த்தையைக் கற்றுக் கொள் - உன்னைப் பற்றி நீ நன்கு அறிந்து கொள்வதற்கும், ஊழியம் செய்வதற்கு உன்னிடமுள்ள தாலந்துக களையும் எந்த போக்கில் அவை அமைந்திருக்கின்றன என்றும், உன்னுடைய பலவளைங்கள் எவை என்றும் அவைகளுக்கு எதிராக எவ்வாறு தற்காத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் நீ அறிந்து கொள்வதற்கும், நீ உன்னுடைய தீற்மைகள் மற்றும் குறைகள் இரண்டையும் அறிந்து கொள்வதற்கும் உன்னைப் பற்றி கற்றுக்கொள். அதன் பிறகு தப்பறையைத் தவிர்க்கவும், புத்தியீனமான கேள்விகள் மற்றும் அவமதிப் புண்டாக்குகிறதும் வீணானதுமான பிதற்றல்களையும் வெறுத்துத் தள்ளவும் கற்றுக் கொள். “தேவனுடைய உறுதயான அஸ்த்பாரும் மட்டும் நிலைத்திருக்கிறது” என்பதையும், மற்றெல்லா அஸ்திபாரங்களும் மதிப்பில்லாதவை என்பதையும், மற்ற கொள்கைகள் யாவும் ஒன்றுமில்லாமல் போய்விடும் என்பதையும் நினைத்துக் கொள். ஆனால், “தேவனுடைய உறுதயான அஸ்த்பாரும் நிலைத்திருக்கிறது என்பதற்கு அது முத்திரையாய்ந்திருக்கிறது,” “கர்த்தர் தம்முடைய வர்களை அர்வார்.” “நீங்களுக்கு நாமத்தைச் சொல்லுகிற எவனும் அந்யாயத்தை விடபு விலகக் கடவன்.” (2 தீமோ. 2:18).

நமக்கு சாடப்பட நீதியை, மெலும் அதிக உண்மையானதாக ஆக்க நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்

“கற்றுக்கொள்” என்ற வார்த்தையில் அதீக முக்கியத் துவம் இருக்கிறது. அத்துடன் இந்த தெய்வீக் கட்டளையானது, கிறிஸ்துவுக்குள் விசுவாசிகளாயிருப்பவர்களுக்கும், தங்கள் ஜீவியர்களை அவருடைய உன்றியத்துக்கு பிரதிஷ்டை செய்திருக்கிறவர்களுமாகிய சபைக்கு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பது முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டும். பாவத்திலிருந்து சுத்திகரிக்கப்பட்டதாக என்னைப் பட்ட நிலையில், சுத்திகரிக்கப்பட்டதாக என்னைப்பட்ட இந்த நிலையை, சாடப்பட்ட இந்த நீதியை, உண்மையான ஒரு காரியமாக நம்மால் முடிந்த அளவுக்கு மாற்றச் செய்ய கற்றுக் கொள்ளும் வேலையை, எல்லா ஜாக்கிரதையுடனும் நாம் செய்ய வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். நாம் உண்மையாகவே நீதிமானாக ஆவுவதற்கு முன்பு அவ்வாறு என்னைப் படுவது தேவனுடைய சுத்தி கிருபையே. தேவன் நம்முடைய இருதயங்களை நோக்கிப் பார்த்து, அவற்றில் நம்முடைய நன்மையும், நேர்மையுமான உள்நோக்கங்களை மட்டுமல்லாமல், நீதிக்காக நாம் கொண்டிருக்கிற வாஞ்சையும், அவர் அங்கீரித்து ஏற்றுக் கொள்ளும் வழியில் நீதிமானாக மாறுவதற்கு நம்முடைய முயற்சிகளும் இருப்பதைப் பார்ப்பதால், அவர் அந்த சித்தத்தை செயல்முறைப் படுத்துவதற்காக ஏற்றுக் கொள்கிறார். அதன்படி, நாம் சாபத்திலிருந்து மீட்டுக்கொள்ளப்பட்டவர்களாக, ஒப்புவாகுதலுக்காக அவருடைய கிருபையுள்ள ஏற்பாட்டை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதால், அவர் இப்போது நம்மை நீதிமான்களாக என்னி, நம்மை அவருடைய பின்னைகளாக நடத்துகிறார்.

நம்முடைய ஜீவியங்கள் நாம் ஆதாரிக்கிற செயலை கணப்பறுத்துகிறதாக இருக்கின்றதா என்று பார்க்க நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்

எனவே நாம், பாவமாகிய பழைய புளித்த மாவை எல்லாம் அனுதீனமும் வெளியே ஏறிந்து விட முயற்சிக் கிறோமா என்று பார்க்க, நம்முடைய இருதயங்களைப் பற்றி கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்; அவைகள் நம்மில் இருக்கவும், நம்மில் கிரியை செய்யவும் அனுமதிப்பதில் நாம் திருப்தி யடைவதில்லை என்பதை நிச்சயப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்; ஜில்லையெனில், நீதியின் மீதுள்ள நம்முடைய அன்பு பலவீணமடைந்து வருவதை நம்முடைய நடத்தைகள் மூலமாக நிருபிக்கிறவர்களாயிருப்போம். புளித்த மாவை எப்பொழுதாவது களைந்து போட்ட பின்பு, அதனை மீண்டும் மீண்டும் புளிக்க அனுமதிக்கிறவர்களாக இராமல் பாவத்தை தொடர்ந்தேர்ச்சியாக எதிர்ப்பதன் மூலமாகவும், அதை வெளியே ஏறிந்து போடுகிறவர்களாக, தங்கள் என்னாங்கள், வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்களை, சுத்தியத்தால் சுத்திகரிப்பதாலும், ஆசீர்வாதமான “ஆய்யன் கஞ்களாக்ய” அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம் போன்றவைகளை வளர்த்துக்



கார்த்தர் தம்முடைய ஜனங்களை அறிவார்.

“கார்த்தர் தம்முடையவர்களை அறிவார்: கீர்ஸ்துவன் நாமத்தைச் சொல்லுகிற எவனும் அந்யாயத்தை ஈடு விடக் கடவன்.”

2 தீமோ. 2:19.

கொள்பவர்களாகத் (கலா. 5:22,23) தங்களைக் காண்பவர்களே களிக்கருகிறவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

விடாழுயற்சியுடன் கற்றுக் கொள்ளாகிறவர்கள் மட்டுமே தெய்வீக அங்கீகாரத்துக்கும், ஏற்றுக் கொள்ளுதலுக்குமான வழியை கண்டதைகிறார்கள். நம்முடைய ஜீவியங்கள், நாம் ஆதரிக்கிற செயலை கணப்படுத்துகிறதாக இருக்கின்றதா என்று பார்க்க கற்றுக் கொள்வோமாக. அப்படியிருந்தால் பொல்லாங்காய்த் தோன்றுகிற காரியங்களிலிருந்துகூட நாம் விலகி விடுவோம்; அதனிமித்தம் நாம் நம்முடைய எல்லா பழக்கவழக்கங்களிலும், நம்முடைய நடத்தையிலும் எச்சரிக்கையாயிருந்து, நம்முடைய எண்ணங்கள், நம்முடைய உதடுகள் நம்முடைய ஜீவியங்களை விழிப்புடன் காத்துக் கொள்வோம். நம்முடைய ஒவ்வொரு கடமையையும், ஜாக்கிரதையுடன், மனோவாஞ்சையாக, சந்தோஷமாக, இருதயக் களிப்புடன் நிறைவேற்றக் கற்றுக் கொள்வோமாக. நாம் போர்வீரர்கள் என்பதையும், உண்மையான போர்வீரர்களாக நாம் “தீங்கனுபரவக்க” கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற உண்மையையும் ஒரு போதும் மறந்துவிடாதிருப்போமாக. (2 தீமோ. 2:3).

ஒரு போர்வீரன் நிறைவேற்ற வேண்டிய சிறிய கடமைகளும், நிறைய இருக்கின்றன. மேலும், அவன் ஒரு போர்வீரனாக தன்னுடைய போராயுதங்களைத் தீட்டி கூர்மையாக்கிக் கொள்ளும்போதும், உணவைத்தேடும் போதும், தனக்கான உணவை சமைக்கும்போதும், பாளயத்தை சுத்தம் செய்யும்போதும் அல்லது படைவீரர்கள் கடந்து செல்ல பாலங்களைக் கட்டும்போதும் எதிரியுடன் போரிடுவது போலவே உண்மையாகவே, போர்வீரனுக்குரிய தன்னுடைய கடமையை அவன் செய்கிறான். அப்படிப்பட்ட காரியங்கள் ஒரு தற்செயலான வேலைகள் தான்; என்றாலும், அவைகள் அவசியமானவையாகவும் போர்வீரன் என்ற முறையில் அவனது பணியுடன் முற்றிலும் ஒத்துப்போகின்றதாகவும் இருக்கின்றன. அவைகளைச் சிக்கலான கண்ணிகளாகவோ மற்றும் தடைகளாகவோ கருதக் கூடாது. இந்த கடமைகள் சிறிதளவேனும் துரோகமில்லாமல், அலட்சியமில்லாமல், கவனக்குறைவில்லாமல் செய்யப்பட வேண்டும்.

நம்முடைய படைத்தளபதி அங்கீகாரித்து ஏற்றுக் கொள்வது எதுவாயிருந்தாலும், அது நமக்கு ஏற்றந்தாயிருக்கிறது

கிறிஸ்தவ போர்வீரன் விஷயத்திலும் அது அவ்வாறே

இருக்கிறது. வாழ்வின் அனுதீன கடமைகளான - வீட்டு வேலை, கடைவேலை, அனுதீன உழைப்பு என எதுவும், எல்லாமும், நமக்காகவும், ஆதரவுக்காக நம்மைச் சார்ந்து இருப்பவர்களுக்காகவும், “தேவையான காரியங்களை” சரியான மற்றும் நேர்மையான முறையில் வழங்குவது, அதோடே கட கர்த்தருடைய வேலையை நடத்துவது பராமரிப்பதற்குமான ஏற்பாடு செய்வது என இவையனைத் தும் கர்த்தருடைய போர்வீரர்களாக நாம் ஈடுபட்டுள்ள வேலையின் சரியான பாகமாயிருக்கிறது.

அப்போஸ்தலன் பேதுரு, மீண்ப் பிடித்து அதன் வாயிலிருந்து நான்யத்தை எடுத்து, அதைக் கொண்டு அவன் தன்னுடைய எஜமானருக்கும், தனக்கும் வரிப்ப ணத்தை செலுத்தியபோதும் (மத. 17:27), பெந்தெகாள்தே நாளில், கர்த்தருடைய “உயிர்த்தெழுதலையும்,” அவருடைய பரமேறுதலையும் பற்றி அறிவித்த போதும்,

மெய்யாகவே அவர் கர்த்தருக்கு ஊழியஞ் செய்தார். அப்போஸ்தலன் பவுல், (யாருக்கும் பாரமாயிராதபடிக்கு) கூடாரம் தயாரிக்கும் வேலையைச் செய்த போதும், மார்ஸ் மேடையில் அவர் இயேசுவையும், உயிர்த்தெழுதலையும் பற்றி பிரசங்கம் செய்தபோதும், உண்மையாகவே ஒரு சிலுவை வீரனாக தனக்குரிய வேலையை ஒழுங்காகச் செய்தார். நம்முடைய இருசிப்பின் அதிபதியாகிய நம்முடைய கர்த்தருடைய மகிழமை மற்றும் கனத்துக்கு ஏதுவானதும் அல்லது, நம்முடைய உடன் போர்வீரர்கள் எவருடைய நன்மைக்கானதும் அல்லது இந்த போராட்டத்துக்கான நம்முடைய சொந்த ஆயத்தம் அல்லது நம்முடைய படைத்தளபதி, அங்கீகீர்த்து ஏற்றுக் கொள்ளுகிற கடமைகளை நிறைவேற்றுவது ஆகியவைகளான எதைச் செய்தாலும், அது போர்வீரர்களான நமக்கு ஏற்ற வேலைகளாக இருக்கிறதேயன்றி, அது இந்த ஜீவியத்தின் காரியங்களில் சிக்கிக் கொள்ளுதலாகாது. ***

வேதாகமம் பேசுகிறது

ஜலம்பிரளாயம்

முதி. 6:1-7:24

ஒரு போதுமே பழையையாகாத ஒரு புஷ்டகத்திலிருந்து எவிய மொழியில் கதைகள்

BIBLE TALKS

ஜலம் வற்றியது
முதி 8:1-9:19,
28,29-10:1,32

பனுவர் பூமியின்மேல் பெருகத் துவக்கி, அவர்களுக்குக் குமாரத்திகள் பிறந்தபோது: தேவகுமாரர் மனுஷிகுமாரத் திகளை அதிக சௌந்தரியமுள்ளவர்களன்று கண்டு, அவர்களுக்குள்ளே தங்களுக்கு பெண்களைத் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

அப்பொழுது கர்த்தர் என ஆவி என்றைக்கும் மனுஷனோடே போராடுவதில்லை அவன் மாம்சந்தானே, அவன் இருக்கப்போகிற நாட்கள் நூற்றிருபது வருஷம் என்றார். மனுஷனுடைய அக்கிரமம் பூமியிலே பெருகின்று என்றும், அவன் இருதயத்து நினைவுகளின் தோற்றுமெல்லாம் நித்தமும் பொல்லாததே என்றும், கர்த்தர் கண்டு தாம் பூமியிலே மனுஷனை உண்டாக்கின்றகாகக் கர்த்தர் மனஸ்தாபப்பட்டார்; அது அவர் இருதயத்துக்கு விசனமாயிருந்தது. அப்பொழுது கர்த்தர் நான் சீருஷித்த மனுஷனைப் பூமியின்மேல் வைக்காமல், மனுஷன் முதற்கொண்டு, மிருகங்கள் ஊரும் பிராணிகள் ஆகாயத்துப் பறவைகள் பரியந்தமும் உண்டாயிருக்கிறவைகளை நீக்கிரகம் பண்ணுவேன்; நான் அவர்களை உண்டாக்கின்று எனக்கு மனஸ்தாபமாயிருக்கிறது என்றார். நோவாவுக்கோ, கர்த்தருடைய கண்களில் சீருபை கீட்டத்து.

நோவாவின் வம்சவரலாறு நோவா தன் காலத்தில் இருந்தவர்களுக்குள்ளே நீதிமானும் உத்தமனுமாயிருந்தான்; நோவா தேவனோடே சுஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தான். நோவா, சேம், காம், யாப்பேத் என்னும் மூன்று குமாரரைப் பெற்றான்.

பூமியானது தேவனுக்கு முன்பாக சீர்கெட்டதாயிருந்தது; பூமி கொடுமையினால் நிறைந்திருந்தது. தேவன் பூமியைப் பார்த்தார்; இதோ அது சீர்கெட்டதாயிருந்தது; மாம்சமான யாவரும் பூமியின் மேல் தங்கள் வழியைக் கெடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

**மாம்சமான யாவரையும் அழிப்பதற்காக
வீர் ஜலப்பிரளாயம்**

அப்பொழுது தேவன் நோவாவை நோக்கி: மாம்சமான யாவரின் முடிவும் எனக்கு முன்பாக வந்தது, அவர்களாலே பூமி கொடுமையினால் நிறைந்தது; நான் அவர்களைப் பூமியோடுங்கவ அழித்துப்போடுவேன் நீ கொப்பேர் மரத்தால் உனக்கு ஒரு பேழையை உண்டாக்கு; அந்தப் பேழையிலே அறைகளை உண்டுபண்ணி, அதை உள்ளும் புறம்புமாகக் கீல்புசு. நீ அதைப் பண்ணவேண்டிய விதம் என்னவென்றால், பேழையின் நீஸ் முந்நாறு முழுமும், அதின் அகலம் ஜம்பது முழுமும், அதின் உயரம் முப்பது முழுமுமாய் இருக்க வேண்டும். நீ பேழைக்கு ஓர் ஜன்னலை உண்டுபண்ணி, மேல்தட்டுக்கு ஒரு முழுத் தாழ்த்தி யிலே அதை செய்துமுடித்து, பேழையின் கதவை அதின் பக்கத்தில் வைத்து, கீழ் அறைகளையும் இரண்டாம் தட்டின் அறைகளையும், மூன்றாம் தட்டின் அறைகளையும் பண்ணவேண்டும்.

வானத்தின்கீழே ஜீவசவாசமுள்ள சகல மாம்சஜந்துக் களையும் அழிக்க நான் பூமியின் மேல் ஜலப்பிரளாயத்தை வரப்பண்ணுவேன்; பூமியிலுள்ள யாவும் மாண்டுபோம். ஆனாலும் உன்னுடனே என உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்து வேன்; நீயும் உன்னோடேகூட உன் குமாரரும், உன் மனைவியும், உன் குமாரின் மனைவிகளும், பேழைக்குள் பிரவேசியுங்கள்.

சகலவித மாம்சமான ஜீவன்களிலும் ஆனும் பெண்ணுமாக வகை ஒன்றுக்கு ஒவ்வொரு ஜோடு உன்னுடன் உயிரோடே காக்கப்படுவதற்கு, பேழைக்குள்ளே சேர்த்துக்கொள் ஜாதிஜாதியான பறவைகளிலும், ஜாதிஜாதியான மிருகங்களிலும், பூமியிலுள்ள சகல ஜாதிஜாதியான ஊரும் பிராணிகளிலும், வகை ஒன்றுக்கு ஒவ்வொரு ஜோடு உயிரோடே காக்கப்படுவதற்கு உன்னிடத்திலே வரக்கடவுது உனக்கும் அவைகளுக்கும் ஆகாரமாகச் சகலவித போஜனபதார்த்தங்களையும் சேர்த்து, உன்னிடத்தில் வைத்துக்கொள் என்றார். நோவா அப்படியே செய்தான்; தேவன் தனக்கு கட்டளையிட்டபடியெல்லாம் அவன் செய்து முழுத்தான்.

கர்த்தர் நோவாவை நோக்கி: நீயும் உன் வீட்டார் அனைவரும் பேழைக்குள் பிரவேசியுங்கள்; இந்தச் சந்ததியில் உன்னை எனக்கு முன்பாக நீதிமானாகக் கண்டேன். பூமியின்மீதூங்கும் வித்தை உயிரோடே காக்கும்பொருட்டு, நீ சுத்தமான சகல மிருகங்களிலும், ஆனாலும் பெண்ணுமாக எவ்வேறு ஜோடும், சுத்தமில்லாத மிருகங்களில் ஆனாலும் பெண்ணுமாக ஒவ்வொரு ஜோடும், ஆகாயத்துப் பறவைகளிலும், சேவலும் பேடுமாக எவ்வேறு ஜோடும் உன்னிடத்தில் சேர்த்துக்கொள். இன்னும் ஏழநாள் சென்ற பின்பு, நூற்பதுநாள் இரவும் பகலும் பூமியின்மேல் மழையை வருஷிக்கப்பண்ணி, நான் உண்டாக்கின் ஜீவஜந்துக்கள் அனைத்தையும் பூமியின் மேல் இராதபடிக்கு நிக்கிரகம் பண்ணுவேண் என்றார். நோவா தனக்கு கர்த்தர் கட்டளையிட்டபடியல்லாம் செய்தான். ஜலப்பிரளயம் பூமியின்மேல் உண்டானபோது, நோவா அறுநாறு வயதாயிருந்தான்.

ஜலப்பிரளயத்துக்குத் தப்பும்படி நோவாவும் அவனுடனே கூட அவன் குமாரரும், அவன் மனைவியும், அவன் குமாரின் மனைவிகளும் பேழைக்குள் பிரவேசித்தார்கள். தேவன் நோவாவுக்குக் கட்டளையிட்டபடியே, சுத்தமான மிருகங்களிலும், சுத்தமில்லாத மிருகங்களிலும், பூமியின்மேல் ஊரும் பிராணிகள் எல்லாவற்றிலும், ஆனாலும் பெண்ணும் ஜோடுஜோடாக நோவா விடத்தில் பேழைக்குப்பட்டன.

ஏழநாள் சென்றபின்பு பூமியின்மேல் ஜலப்பிரளயம் உண்டாயிற்று. நோவாவுக்கு அறுநாறாம் வயதாகும் வருஷம் இரண்டாம் மாதம் பதினேழாம் தேதியாகிய அந்நாளிலே, மகா ஆழத்தின் ஊற்றுக்கண்களைல்லாம் பிளந்தன வானத்தின் மதகுகளும் தீற்வண்டன. நூற்பதுநாள் இரவும் பகலும் பூமியின் மேல் பெருமழை பெய்தது.

நோவாவும் அவன் குரும்பத்தாரும் பேழைக்குள் பிரவேசித்தனர்

அன்றையத்தினமே நோவாவும், நோவாவின் குமாரராகிய சேமும், காமும், யாப்பேத்தும், அவர்களுடனேகூட நோவாவின் மனைவியும், அவன் குமாரின் மூன்று மனைவிகளும், பேழைக்குள் பிரவேசித்தார்கள். அவர்களோடு ஜாதிஜாதியான சகலவிதக் காட்டுமிருகங்களும் ஜாதிஜாதியான சகலவித நாட்டுமிருகங்களும், பூமியின் மேல் ஊருகிற ஜாதிஜாதியான சகலவித ஊரும் பிராணிகளும், ஜாதிஜாதியான சகலவித பறவைகளும், பலவிதமான சிறுகுகளுள்ள சகலவிதப்பட்சிகளும் பிரவேசித்தன. இப்படியே ஜீவசவாசமுள்ள மாம்ச ஜந்துக்களைல்லாம் ஜோடுஜோடாக நோவாவிடத்தில் பேழைக்குள் பிரவேசித்தன. தேவன் அவனுக்குக் கட்டளையிட்டபடியே, ஆனாலும் பெண்ணுமாக சகலவித மாம்ச ஜந்துக்களும் உள்ளே பிரவேசித்தன; அப்பொழுது கர்த்தர் அவனை உள்ளேவிட்டுக் கதவை அடைத்தார்.

ஜலப்பிரளயம் நூற்பது நாள் பூமியின்மேல் உண்டான போது, ஜலம் பெருகி, பேழையைக் கிளம்ப்பபன்னிற்று; அது பூமிக்குமேல் மிதந்தது ஜலம் பெருவெள்ளமாகி, பூமியின் மேல் மிகவும் பெருகிற்று, பேழையானது ஜலத்தின்மேல் மிதந்துக் கொண்டிருந்தது. ஜலம் பூமியின் மேல் மிகவும் அதிகமாய்ப் பெருகின்தனால், வானத்தின்கீழ் எங்குமுள்ள உயர்ந்த

மலைகளைல்லாம் மூடப்பட்டன. மூடப்பட்ட மலைகளுக்கு மேலாய்ப் பதினைந்து மழு உயரத்திற்கு ஜலம் பெருகிற்று.

அப்பொழுது மாம்சஜந்துக்களாகிய பறவைகளும், நாட்டுமிருகங்களும், காட்டுமிருகங்களும், பூமியின் மேல் ஊரும் பிராணிகள் யாவும், எல்லா நரஜீவன்களும், பூமியின்மேல் சஞ்சரிக்கிறவைகள் யாவும் மாண்டன. வெட்டாந்தறையில் உண்டான எல்லாவற்றிலும் நாசியிலே ஜீவசவாசமுள்ளவைகள் எல்லாம் மாண்டுபோயின. மனுஷர் முதல், மிருகங்கள், ஊரும் பிராணிகள், ஆகாயத்துப் பறவைகள் பரியந்தமும், பூமியின் மேல் இருந்த உயிருள்ளவஸ்துக்கள் யாவும் அழிந்து. அவைகள் பூமியில் இராதபடிக்கு நிக்கிரகமாயின; நோவாவும் அவனோடே பேழையிலிருந்த உயிர்களும் மாததீரம் காக்கப்பட்டன ஜலம் பூமியின் மேல் நூற்றைம்பது நாள் மிகவும் பிரவாகித்துக் கொண்டிருந்தது.

ஜலம் வற்றியகு

ஆதி. 8:1-9:19, 28, 29-10:1, 32

தேவன் நோவாவையும் அவனுடனே பேழையிலிருந்த சகல காட்டு மிருகங்களையம், சகல நாட்டுமிருகங்களையம் நினைத்தருளினார்; தேவன் பூமியின் மேல் காற்றை வீசப்பண் னினார். அப்பொழுது ஜலம் அமர்ந்தது. ஆழத்தின் ஊற்றுக் கண்களும், வானத்தின் மதகுகளும் அடைப்பட்டன ; வானத்து மழையும் நின்றுபோயிற்று, ஜலம் பூமியிலிருந்து நாளுக்குநாள் வற்றிக்கொண்டே வந்தது; நூற்றைம்பது நாளுக்குப் பின்பு ஜலம் வழிந்தது.

ஏழாம் மாதம் பதினேழாம் தேதியிலே பேழை அரராத் என்னும் மலைகளின்மேல் துங்கிற்று, பத்தாம் மாதம் மட்டும் ஜலம் வழிந்து கொண்டே வந்தது; பத்தாம் மாதம் முதல் தேதியிலே மலைச்சிகரங்கள் காணப்பட்டன.

நாற்பது நாள் சென்றபின், நோவா தான் பேழையில் செய்திருந்த ஜனனலைத் தீற்றது, ஒரு காக்த்தை வெளியே விட்டான்; அது புறப்பட்டுப் பூமியின் மேல் இருந்த ஜலம் வற்றிப் போகும் வரைக்கும் போகிறதும் வருகிறதுமாய் இருந்தது. பின்பு பூமியின் மேல் ஜலம் குறைந்து போயிற்றோ என்று அறியும்படி ஒரு புறாவைத் தன்னிடத்திலிருந்து வெளியேவிட்டான். பூமியின்மீதூங்கும் ஜலம் இருந்தபடியால், அந்தப் புறா தன் உள்ளாங்கால் வைத்து இளைப்பாற இடம் காணாமல், திரும்பிப் பேழையிலே அவனிடத்தில் வந்தது.

பின்னும் ஏழ நாள் பொறுத்து, மறுபடியும் புறாவைப் பேழையிலிருந்து வெளியே விட்டான். அந்தப் புறா சாயங் காலத்தில் அவனிடத்தில் வந்து சேர்ந்தது; இதோ, அது கொத்திக்கொண்டுவந்த ஒரு ஒலிவெற்றத்தின் இலை அதின் வாயில் இருந்தது; அதினாலே நோவா பூமியின் மேல் ஜலம் குறைந்துபோயிற்று என்று அறிந்தான். பின்னும் ஏழ நாள் பொறுத்து, அவன் புறாவை வெளியே விட்டான்; அது அவனிடத்திற்குத் திரும்பி வரவில்லை.

அவனுக்கு அறுநாற்றொரு வயதாகும் வருஷத்தில், முதல் மாதம் முதல் தேதியிலே பூமியின் மேல் இருந்த ஜலம் வற்றிப்போயிற்று; நோவா பேழையின் மேல்தட்டை எடுத்துப் பார்த்தான்; பூமியின் மேல் ஜலம் இல்லாதிருந்தது. இரண்டாம் மாதம் இருபத்தேழாம் தேதியிலே பூமி முழுவதுமாக காய்ந்திருந்தது.

அப்பொழுது தேவன் நோவாவை நோக்கி: நீயும், உன்னோடே கூட உன் மனைவியும், உன் குமாரரும், உன் குமாரின் மனைவிகளும் பேழையை விட்டுப் புறப்படுங்கள். உன்னிடதீல் இருக்கிற சகலவித மாம்ச ஜந்துக்களாகிய பறவைகளையும், மிருகங்களையும், பூமியின்மேல் ஊருக்கிற சகல பிராணிகளையும் உன்னோடே வெளியே வரவிடு; அவைகள் பூமியிலே தீரளாய் வர்த்தித்து, பூமியின்மேல் பலுகிப் பெருக்கடவுது என்றார். அப்பொழுது நோவாவும், அவன் குமாரரும், அவன் மனைவியும், அவன் குமாரின் மனைவிகளும் புறப்பட்டு வந்தார்கள். பூமியின்மேல் நடமாடுகிற சகல மிருகங்களும், ஊருகிற சகல பிராணிகளும், சகல பறவைகளும் ஜாதிஜாதியாய்ப் பேழையிலிருந்து புறப்பட்டு வந்தன.

அப்பொழுது நோவா கர்த்தருக்கு ஒரு பலிபீடம் கட்டி, சுத்தமான சகலமிருகங்களிலும், சுத்தமான சகல பறவைகளிலும் சிலவற்றைக் கொண்டு, அவைகளைப் பலிபீடத்தின் மேல் தகனபலிகளாகப் பலியிட்டான். சுகந்த வாசனையைக் கர்த்தர் முகர்ந்தார். அப்பொழுது கர்த்தர்: இனி நான் மனுவன் நிதிதம் பூமியைச் சுபிபதில்லை; மனுவனுடைய இருதயத்தின் நினைவுகள் அவன் சிறுவயது தொடங்கி பொல்லாததாயிருக்கிறது; நான் இப்பொழுது செய்தது போல, இனி சகல ஜீவன்களையும் சங்கரிப்பதில்லை, பூமியுள்ள நாளளவும் விதைப்பும் அறுப்பும், சீதளமும் உஷ்ணமும், கோடைகாலமும், மாரிக்காலமும், பகலும் இரவும் ஒழிவுதில்லை என்று தம்முடைய உள்ளத்தில் சொன்னார்.

பின்பு தேவன் நோவாவையும், அவன் குமாரரையும் ஆசீர்வதித்து: நீங்கள் பலுகிப் பெருகி, பூமியை நிரப்புங்கள் உங்களைப்பற்றிய பயமும் அச்சமும் பூமியிலுள்ள சகல மிருகங்களுக்கும், ஆகாயத்திலுள்ள சகல பறவைகளுக்கும் உண்டாயிருக்கும்; பூமியிலே நடமாடுகிற யாவும், சமுத்திரத்தின் மச்சங்கள் யாவும், உங்களுக்குக் கையளிக்கப்பட்டன. நடமாடுகிற ஜீவஜந்துக்கள் யாவும், உங்களுக்கு ஆகாரமாய் இருப்பதாக; பசும் பூண்டுகளை உங்களுக்கு தந்தது போல, அவைகள் எல்லாவற்றையும் உங்களுக்குத் தந்தேன். மாம்சத்தை அதின் உயிராகிய இருத்தத்தோடே புசிக்க வேண்டாம்.

நோவாவுடனான நேவஜைடைய உடன்படிக்கை

உங்களுக்கு உயிராயிருக்கிற உங்கள் இருத்தத்திற்காகப் பழிவாங்குவேன்; சகல ஜீவஜந்துக்களிடத்திலும் மனுவனிடத்திலும் பழிவாங்குவேன்; மனுவனுடைய உயிரிருக்காக அவனவன் சகோதரனிடத்தில் பழிவாங்குவேன்: மனுவன் தேவசாயலில் உண்டாக்கப்பட்டபடியால், மனுவனுடைய இருத்தத்தை எவன்சிந் துகிறானோ, அவனுடைய இருத்தம் மனுவனாலே சிந்தப்

படக்கடவுது நீங்கள் பலுகிப் பெருகி, பூமியிலே தீரளாய் வர்த்தித்து விருத்தியாகுங்கள் என்றார்.

பின்னும் தேவன் நோவாவையும், அவன் குமாரரையும் நோக்கி: நான் உங்களோடும், உங்களுக்கு பின்வரும் உங்கள் சந்ததியோடும், உங்களோடே பேழையிலிருந்து புறப்பட்டசகல ஜீவஜந்துக்கள் முதல் இனிப் பூமியில் உண்டாகப் போகிற சகல ஜீவஜந்துக்கள் பரியந்தும், பறவைகளோடும், நாட்டு மிருகங்களோடும், உங்களிடத்தில் இருக்கிற பூமியிலுள்ள சகல காட்டுமிருகங்களோடும் என் உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்துகிறேன். இனி மாம்சமானவைகளைல்லாம் ஜலப்பிரளயத்தினால் சங்கரிக்கப்படுவதில்லையென்றும், பூமியை அழிக்க இனி ஜலப்பிரளயம் உண்டாவதில்லையென்றும், உங்களோடே என் உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்துகிறேன் என்றார்.

அன்றியும் தேவன் எனக்கும் உங்களுக்கும், உங்களி தத்தில் இருக்கும் சகல ஜீவஜந்துக்களுக்கும், நித்திய தலை முறைகளுக்கென்று நான் செய்கிற உடன்படிக்கையின் அடையாளமாக நான் என் வில்லை மேகத்தில் வைவத்தேன்; அது எனக்கும் பூமிக்கும் உண்டான உடன்படிக்கைக்கு அடையாளமாயிருக்கும். நான் பூமிக்கு மேலாய் மேகத்தை வருவிக்கும் போது, அந்த வில் மேகத்தில் தோன்றும். அப்பொழுது எல்லா மாம்சஜீவன்களையும் அழிக்க இனி ஜலமானது பிரளயமாய்ப் பெருகாதபடிக்கு எனக்கும் உங்களுக்கும் மாம்சமான சகல ஜீவஜந்துக்களுக்கும் உண்டான என் உடன்படிக்கையை நினைவு கூருவேன். அந்த வில் மேகத்தில் தோன்றும் போது, தேவனுக்கும் பூமியின் மேலுள்ள சகலவித மாம்சஜீவன்களுக்கு உண்டான நித்திய உடன்படிக்கையை நான் நினைவுக்கரும்படிக்கு அதை நோக்கிப்பார்ப்பேன். இது எனக்கும், பூமியின்மேலுள்ள மாம்சமான யாவுக்கும், நான் ஏற்படுத்தின் உடன்படிக்கையின் அடையாளம் என்று நோவாவோடே சொன்னார்.

பேழையிலிருந்து புறப்பட்ட நோவாவின் குமார் சேம், காம், யாப்பேத் என்பவர்களே. காம் கானானுக்குத் தகப்பன். இம்முவரும் நோவாவின் குமார்; இவர்களாலே பூமியைக்கும் ஜனங்கள் பரம்பினார்கள்.

ஜலப்பிரளயத்துக்குப்பின்பு நோவா முந்நூற்று ஜம்பது வருஷம் உயிரோடிருந்தான் நோவாவின் நாட்களைல்லாம் தொளாயிரத்து ஜம்பது வருஷம்; அவன் மரித்தான். ஜலப்பிரளயத்துக்குப்பின்பு சேம், காம், யாப்பேத் அவர்களுக்குக் குமார் பிறந்தார்கள். நோவாவுடைய குமாரர்களின் சந்ததி களின்படியே ஜலப்பிரளயத்துக்குப் பின்பு இவர்களால் பூமியிலே ஜாதிகள் பிரிந்தன.

Visit us at : www.biblestandardindia.com

For English Magazines, Volumes & Translated Tracts, Booklets & Tamil Magazines Contact:

Laymen's Home Missionary Movement
Bro. V. Vincent Jeyakumar
[Representative of India]

#4/81, Eluvaraimukki Main Road, Eluvaraimukki Post, Near Thoppur,

Nazareth - 628 617, Thoothukudi District, Tamil Nadu, India.

E-mail ID : vincentlhmm@gmail.com; Cell : 98949 26629

FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY